

Reisverslag van een 3-maandelijke tocht vanaf Grou via PM-Kanaal, IJsselmeer, Ketelmeer, IJssel, Pannerdens Kanaal, Waal, Maas-Waal Kanaal, Maas (NL, B, F) Moezel, Rhijn, Lahn, Rhijn, Waal, Pannerdens Kanaal, IJssel, Ketelmeer, IJsselmeer, PM-Kanaal terug naar Grou.

Yes, we doen het. Sabine en Volkmar op de Dinos. Wij hebben er zin in en vertrekken dus op 29 april 2022 vanaf Grou voor de grote tocht over Maas, Moezel en via de Rhijn terug naar Nederland.

Vorbereiden? Schip is vaarklaar en volgetankt. Voldoende gereedschappen, lijnen en wat de wetgeving in NL, B, F en D zo voorschrijft, zijn aan bord. B.v. 2de marifoon in België (er bestaan onzekerheden of dat überhaupt nog moet, blijkbaar niet voor de pleziervaart?), tenminste 1 vaste lijn van 30 meter lengte, voldoende stootwillen (2 bijgekocht, wij hebben dus nu 10, 8 zwarte cilinders en 2 blauwe bollen) omdat wij zo'n kleine 150 sluizen kunnen verwachten. Ook de water politie-regelementen, al dan niet in digitale vorm, zijn belangrijk. Wateralmanak 1 (van het recente jaar) voldoet hier in NL en B. Frankrijk kan je nakijken op de ANWB-website en Duitsland is ook via internet down te laden.

Als je geen Frans praat is een DIN A 4tje met diverse, voor de vaart, relevante zinnen (b.v. dalvaart, bergvaart, sluis invaren, zwemvest en dergelijke) heel erg behulpzaam in het Franstalige België en in Frankrijk!

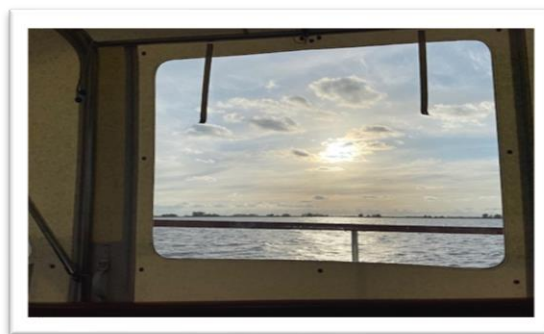
Eten en drinken, dat nemen wij maar minimaal mee, wij gaan immers naar beruchte, kwalitatief hoogwaardige landen in deze. Dus geen brood, kaas of wijn naar België of Frankrijk meenemen. Zij hebben er ruim voldoende van en nog erg lekker ook.

Wij hebben 3 maanden de tijd en gelukkig mogen wij de eerste 4 weken samen varen met Rosaline en Bart van de Compaen. Die hebben er al in de voorgaande jaren ervaringen op kunnen doen op de Maas in België en Frankrijk, zodat wij hun als lead zien en gewoon willen volgen. Afspraak is: 'niks moet, alles kan'.

I.v.m. blijde verwachtingen bij hen thuis (dochterlief en de jongste schoondochter moesten nog voor vertrek van Compaen bevallen) spreken wij af om pas in Venlo te ontmoeten. Wij kunnen dus de tijd nemen om aldaar te komen.

Vanaf de Wal voor ons onbekende wateren.

De eerste dagen laten wij het rustig aangaan, lekker buiten aan de marrekrite MarBoei voor Lemmer

op de Grutte Brekken.

Het weer is koud, maar droog en zonnig, dus een lange broek is nog aan te raden.

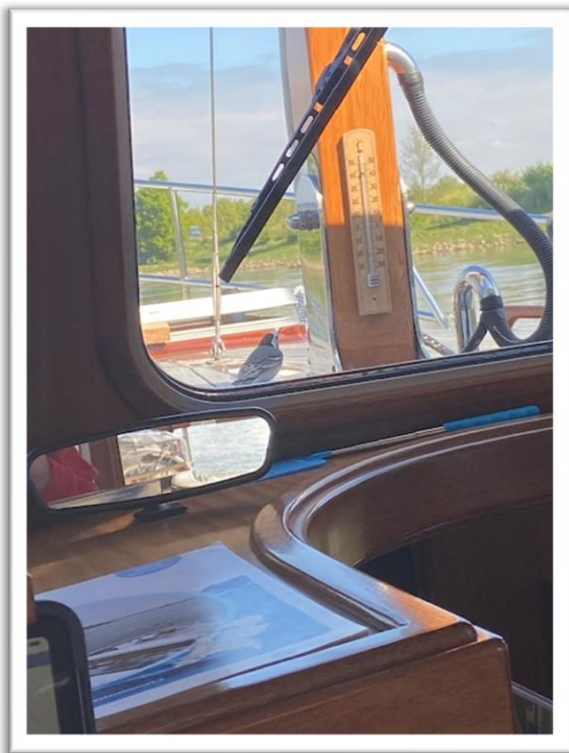
Op de volgende dag hebben wij de grote Lemmersluis in gevaren naar het IJsselmeer. “Hoezo laat iedereen van de zeilers hun stootwillen op het water liggen, dat lijkt me fout”? In de sluis, oeps, zijn wij dus fout, omdat er een drijvende, ronde metalen steigerachtig buis op het water ligt, aan beide kanten. Die wil je niet raken, dus fenders inderdaad naar beneden tot op het water!

Met tamelijk bewolkt weer en bij 8°C rond 11:00 uur door de sluis en varen maar. De Dinos doet het goed en het verschil tot ons voormalige valkvlet 970 OK “Blue Mary” is enorm qua snelheid en vaarstabiliteit. Ook werkt de motorisolatie goed en is de motor nauwelijks te horen. Om 12:30 uur voorbij Urk en om 14:15 aan de passantensteiger in Ketelhaven. Het begint al goed, het restaurant aldaar is gesloten. Dus spaghetti met “Bärlauchpasta” uit de eigen tuin (= “wilde garlic-pasta”, lijkt een typisch Nederlands woord). 😊 Lekker. 😊

De volgende ochtend tijdens varen waren er 2 mooie belevenissen:

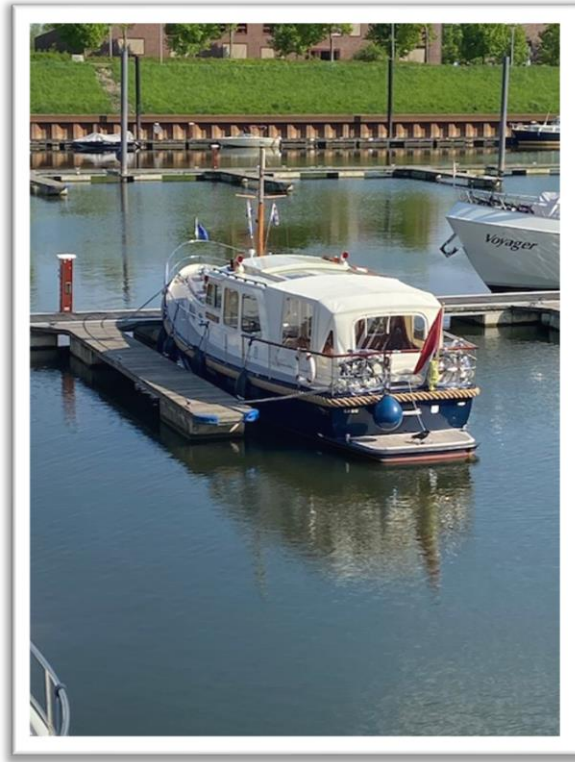
-Een koolmeesje kwam even langs om zich ijdel te spiegelen in de verchromde mastvoet. Toen was die dan rond 10 minuten bezig om zijn eigen spiegelbeeld stevig aan te vallen en heel heftig tegen aan te springen en te pikken. Even rond de mastvoet om van achter aan te kunnen vallen, maar daar bleek hetzelfde beeld te zijn. Dus weer terug en doorgaan. Op gegeven moment is die dan maar weer verdwenen. Dat was wel lachen voor ons. 😂

-In Wijhe stond een voormalige werk-collega (zelf zeiler) bij de veerpont en heeft ons de IJssel uitgezwaaid. Leuk.

Wij varen gewoon door op de IJssel en passeren Kampen, Wijhe tot aan Doesburg.

Doesburg heeft een mooie oud centrum. (het Mosterd museum is een aanrader) De Yachthaven is mooi leeg maar ligt wel naast een industriehaven met lawaai in de ochtend direct na 07:00 uur.

Dus dan maar direct s'ochtends rond 09:00 uur vertrekken en de IJssel verder opvaren om via het Pannerdens kanaal in de Waal te komen. Het is druk hier met veel beroepsschepen en dus zijn we blij met onze AIS. Ik meld me gewoon via de marifoon bij de wal scheepvaartcontrole en wordt goed door geadviseerd naar de sluis van de Maas-Waal kanaal. Tussen de beroepsschepen in, achter een groot vrachtschip midden in de vaargeul en alsnog veel tegenliggers met en zonder blauw boord aan beide kanten van de vaargeul. Werkt wel makkelijk als je de aanwijzingen kan volgen en zodoende kom je veilig de sluis binnen. Iedereen met AIS (wettelijk verplicht voor de beroepsvaart) kan je zien op de kaartplotter en kan je ook direct via marifoon aanspreken, indien noodzakelijk geacht. Dat werkt prima en ik wil nooit meer zonder.

Op het Maas-Waal kanaal konden we rustig opvaren (beroepsvaart is hier duidelijk minder) en wij gaan door naar de Kraaijenbergse plassen. Super douchen en de volgende dag een mooie fietstocht rond de plassen en in Cuijk. Het weer wordt beter en wij zien de zon de hele dag. Klasse.

Naar telefonisch contact met Bart en Rosaline konden wij hen feliciteren met een gezonde kleinzoon en idem kleindochter, en spreken wij af, om hen volgens plan in de jachthaven van Venlo te ontmoeten en de verdere opvaart op de Maas te bespreken.

Dus verder naar het Leukermeer, in de linke jachthaven naar invaart afgemeert, wel de duurdere versie (35,- per nacht) maar betere faciliteiten inclusief binnenzwembad en moderne zwemsteigers, zodat moederlief (90 jaar jong) van Sabine, samen met haar rollator op bezoek kan komen. Zij bracht direct haar zoon en schoondochter mee, ter begeleiding en als chauffeur. Lekker bijkletsen, borreltje pakken en s' avonds uit eten. Het restaurant maakt lekkere maaltijden.

Op de volgende dag stond er een fietstocht door nationaalpark Maasduinen op het programma, (maar dan zonder schoonmoeder) Leuke regio met veel bos, plassen en zandduinen.

Het weer wordt steeds warmer en wij varen op dag 9 van onze tocht op 07-05-2022 door naar de jachthaven van Venlo. Aldaar ontmoeten wij Rosaline en Bart, die rond 15:00 uur ook arriveren.

Van tevoren even nog een patatje met frittensaus, ons kindsheid herinneringen van de beste patatzaak in Venlo aan de Maas, ook al is hier bouwtechnisch heel erg veel veranderd sinds 1960.

Of de narren "koning"-stoel er toen al was geweest weet ik niet, maar omdat ik op de 11de van de elfde ben geboren past die bij mij. (Begin carnaval)

Volgende ochtend vertrekken wij samen met de Compaean en varen voor een overnachting naar de Koeweide plas, Thorn.

Maandagochtend dan verder met een tankstop (in Maasbracht industriehaven) naar het “Bassin” in Maastricht. Leuke jachthaven, maar “tote hose” omdat alle kade restaurantjes gesloten zijn op de maandag! Dus wandelen en lekker eten maar in het oude centrum.

Bart kreeg nog het idee naar de kapper te moeten gaan in Maastricht, maar de kapperszaak

met de mooie luxe, luie majesteiten-stoel, bleek toch even te duur. Het witte kapsel is iets verderop prima bijgewerkt door een goedkopere, zeer vriendelijke kapster. Bart was dan ook dik tevreden.

Verder de Maas op door België met overnachtingen in Luik, Huy, Namur, Dinant. Mooie steden met grote kastelen, bezienswaardig en klasse fietswegen om te genieten van de omgeving en de kleine dorpjes met streekmarktjes. (lekker)

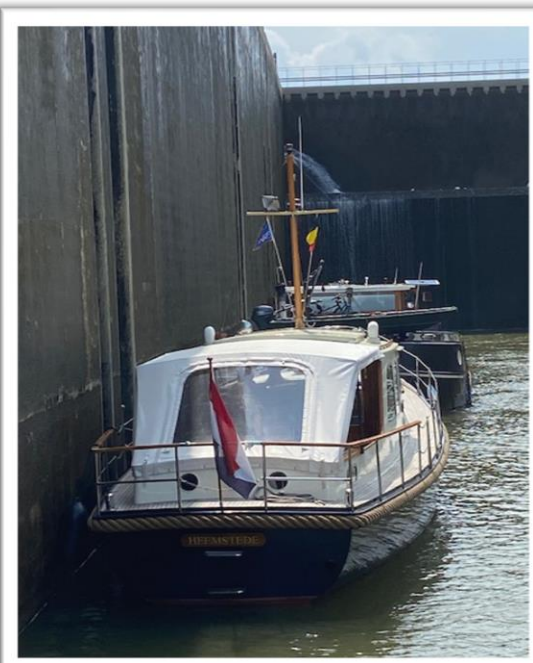

Steeds meer bos en minder industrieterreinen. Ook al liggen er veel kalkfabrieken langs de Maas, met door de wind overgedragen witte stof. De valkvlet poetsen dus.

Het weer verbeterd steeds verder en het kwik nadert de 28°C met een gemiddelde van 24°C. Dus volop zon en dat ging zomaar door gedurende 3 maanden met maar 2 dagen iets aan regen überhaupt!

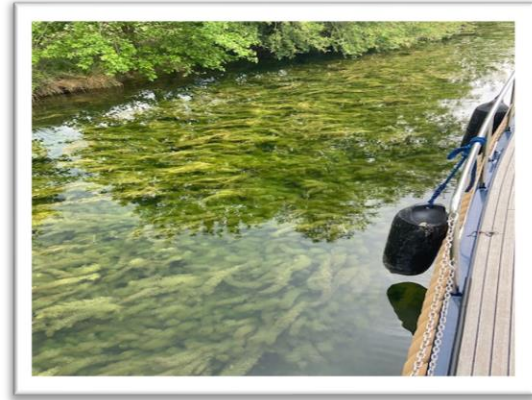
De grensovergang B / F ligt voor Givet bij de sluis "le 4 chemines". Hier word je gevraagd je te legitimeren, een vignetje te kopen en worden jouw gegevens (inclusief scheepspapieren)

opgenomen ter administratie wie en wat er zo rondzwerft op de Franse binnenwateren en hoe lang. (in ons geval 4 weken F voor 144,- euro) Tegelijk ontvang je een afstandsbediening voor de volgende, achteraf “gevoelde”, 100 sluizen tot aan Toul.

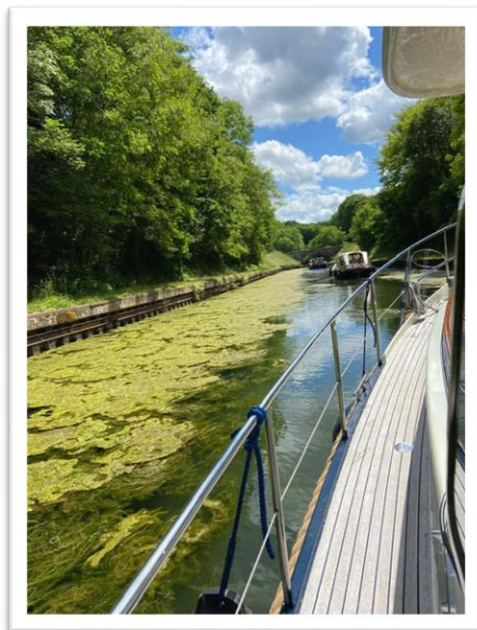
De Maas in Frankrijk wordt vaak door een kort kanaal gestroomlijnd (soms wel meer dan 5 km lang, soms maar enkele honderd meter) zodat er met regelmaat een sluis komt om de sterk kronkelende rivierlengte voor de scheepvaart te verkorten. Deze sluizen zijn geautomatiseerd en worden met de afstandsbediening geactiveerd. Gelukkig hadden Bart en Rosaline hier al veel ervaring in en dus zijn wij maar gewoon achter hen in de sluizen gaan liggen. Geen enkel probleem, ook al werden wij omhoog gesluisd en kwam er veel bruisend water in de sluizen. Je moet het schip wel goed in handen hebben. Deels waren ook sluisstewards aanwezig (na Verdun b.v.) die ons voor een deel hebben begeleid omdat de

sluisdeuren problemen ondervonden met een behoorlijke groei van onderwaterplanten (veel hoornkruid) wat deels met een soort hooivork of zelfs met een graafmachine moest worden verwijderd, voordat de sluisdeuren van het bovenwater open konden. Deze onderwaterplanten hebben dan ook voor de nodige problemen gezorgd in de wierpotten en om de schroefas. Dus om de beurt (deels alweer na 10 minuten) wierpot

reinigen. (maakt niet uit op hoge of lage wierpot, beiden raken snel verstopt inclusief hun aanzuigbuizen)

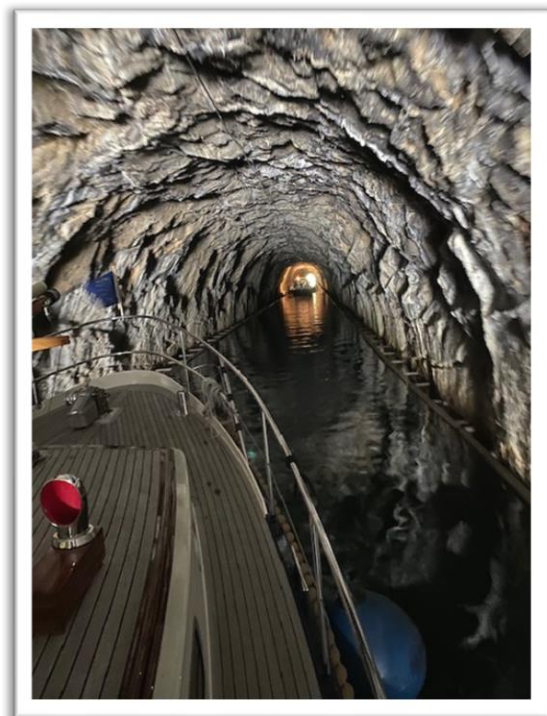
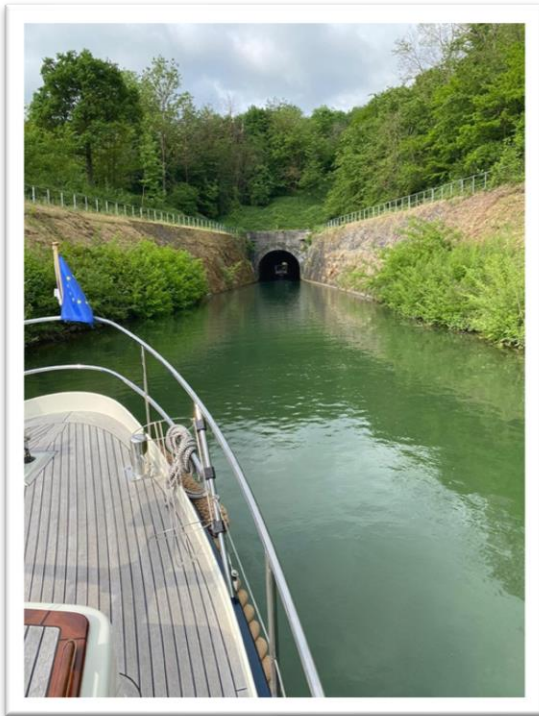
Tevens zeker naar iedere sluispassage direct achter de sluisdeuren even met de schroef achteruit draaien, anders was er geen vooruitgang meer. Gelukkig heeft de DINOS een kabelsnijder rond de schroefas zodat de wieren naar achteruit draaien steeds weer loskwamen. Een avontuur waar sommige schepen echte motorproblemen van kregen en in Toul uit het water moesten. De valkvlet heeft gelukkig loodrechte buizen die je eenvoudig

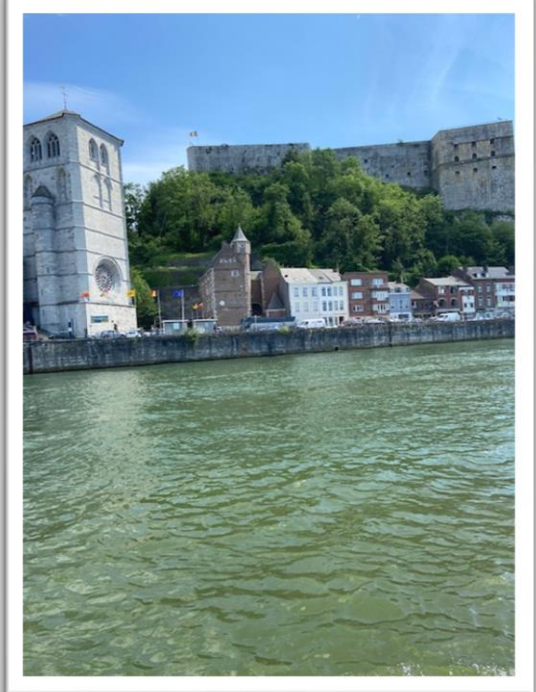
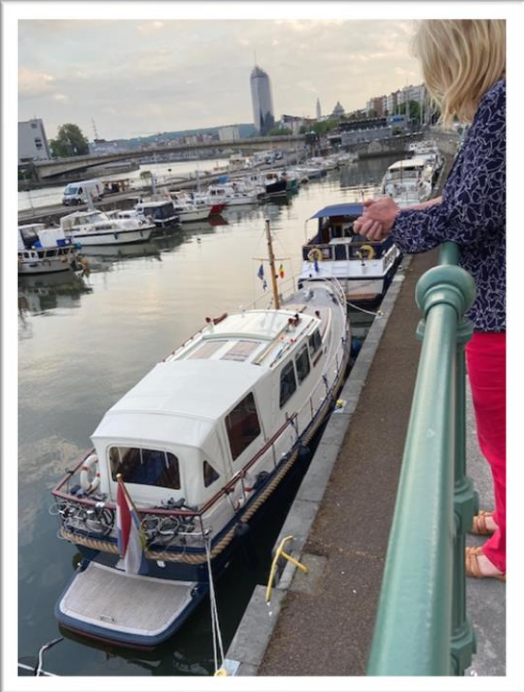
kan vrijstoten. Ik heb hiervoor een flexibele plasticbuis van een elektriciteitswinkel gebruikt. Dat werkt prima.

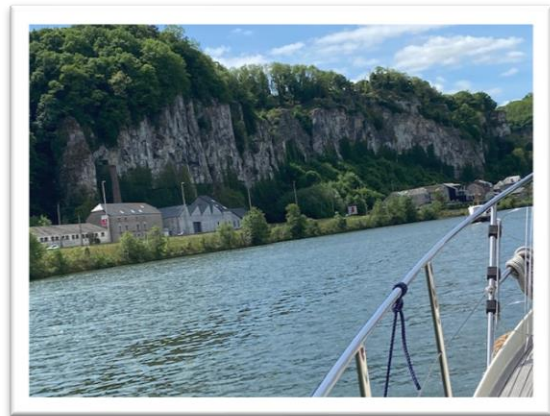
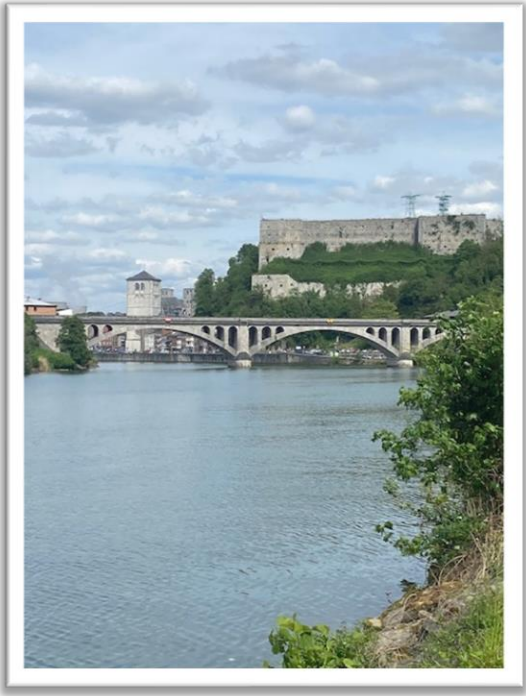
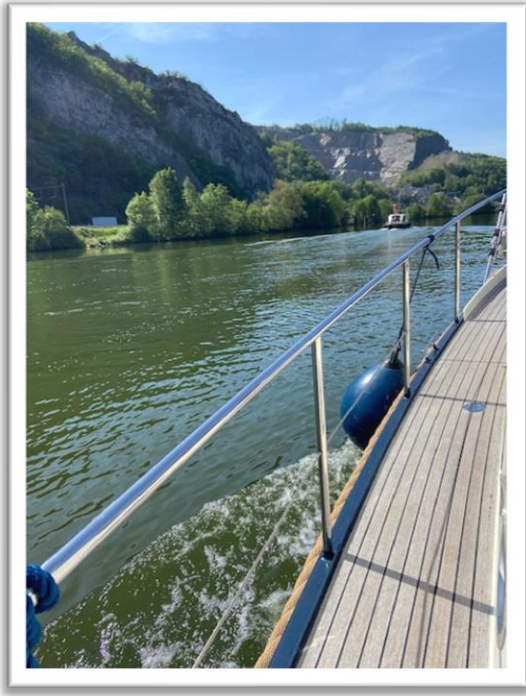
De tweede verrassing (voor ons althans), was het moeten passeren van tunnels op deze Maas kanalen. Leuk om een keer mee te maken, maar wel opletten geblazen en langzaam doorvaren. Goed om een zoeklicht te hebben aan boord. (b.v. moest ik in een tunnel van 800 meter lengte op de helft stoppen omdat de motortemperatuur opliep. De reden was de alweer dichtgeslibde wierpotten, inclusief de water aanzuigbuizen) Dus doorstoten de aanzuigbuizen, schoonmaken de wierpotten en doorgaan.

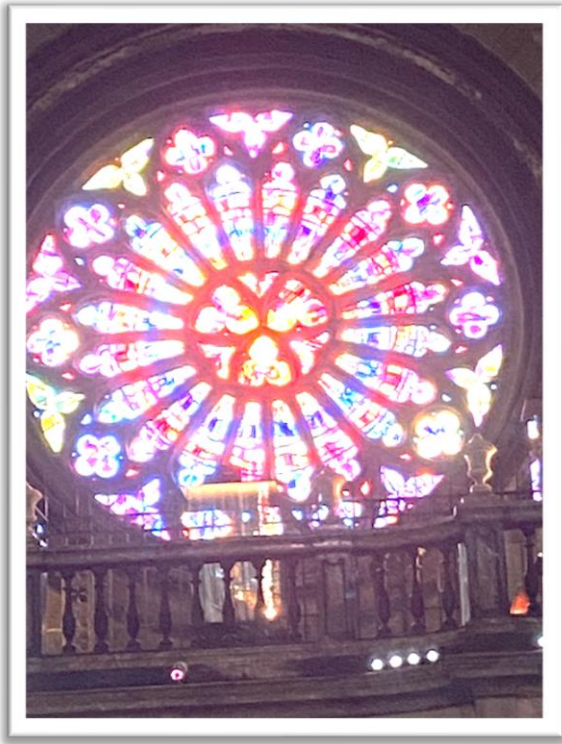
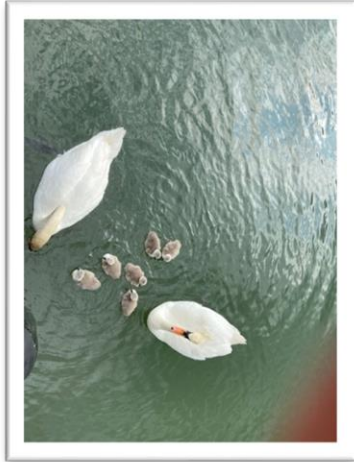
Een hoge of lage wierpot maakte geen enkel verschil. De wieren werden gewoon aangezogen en omschakelen hielp maar een korte tijdsduur. (een kimkoeling zoals de Compaen heeft, of bij de Blue Mary was, zijn dan wel van voordeel)

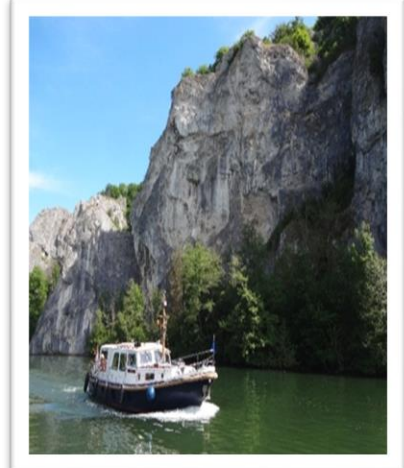

Van Givet zijn wij verder met overnachtingen in diverse kleine of grotere steden of kleine dorpjes met aanlegsteiger. Fumay, Revin (ligplaats in park met palmen en veel zon), Charleville-Mezieres, Sedan, Stenay, Consenvoye, Verdun, St. Mihiel, Commercy, Toul.

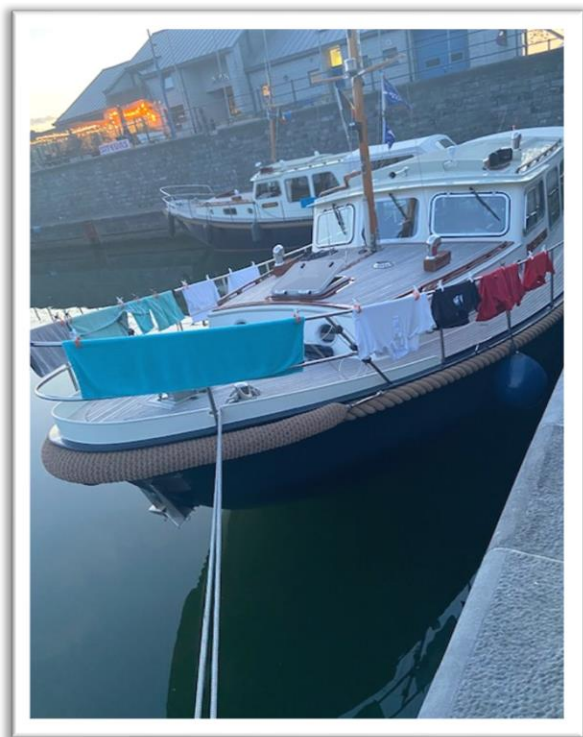
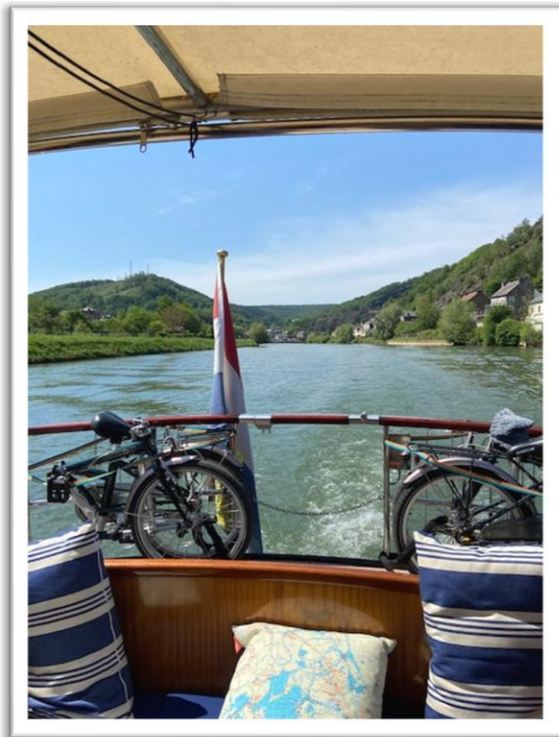

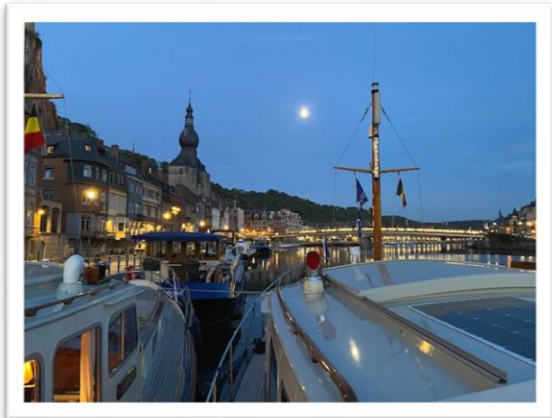

Overall kon je of langer of korter verblijven, deels lekker eten en mooi fietsen. Ook iets leren over de geschiedenis en het feit dat in ieder klein dorpje een baguette automaat staat. 1 euro en je hebt zomaar een versgebakken baguette.

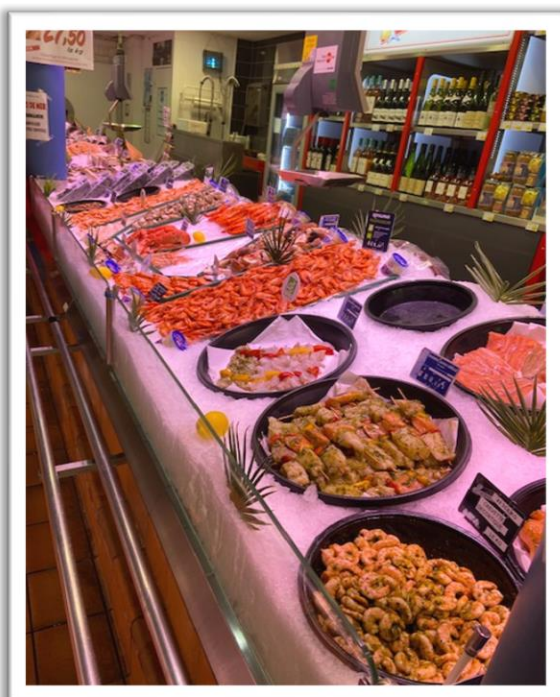
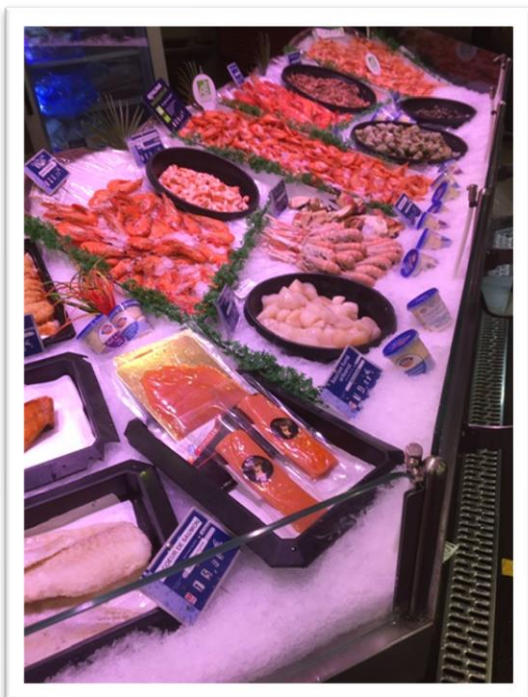

Het is wel eens opletten geblazen voor de hengelsportlers die hier de snoeren heel ver in het water gooien. Achter een bocht direct voor een brug kwamen wij meerdere snoeren voor de boeg tegen. Te laat gezien en overheen gevaren. Veel geschreeuw vanuit de oever, maar de Dinos heeft een rondmes voor de schroef en dus maar alles gekapt. Droge commentaar van Bart via marifoon: "Indien ze in het riviermidden hengelen, dan moeten ze ook ermee rekening houden dat ze een schip aan de haak krijgen".

Leuke tocht tot Toul (op de wieren na), maar je kan zonder meer ook in ander steden en dorpjes afmeren. Gewoon geen haast maken en lekker genieten van het varen en de regio's die je passeert. Idem wandelen en fietsen.

Kijk ook eens in een van de grote (België / Frankrijk) supermarkten (b.v. Carrefour) Je kan jaloers worden over de hoeveelheid en kwaliteit van de vlees-, vis- en kaasaanbiedingen.

In Toul een erg lekker afscheidsdiner gegeten en de volgende dag is de Compaen met Rosaline en Bart van de Moezel naar Nancy afgeslagen, op weg naar Strasbourg. Wij zijn de Moezel verder naar Metz gevaren.

Baart heeft me nog laten zien hoe je een oog kan splitsen voor een stootwil. Mijn eerste poging is wel niet zo heel erg slecht geworden, toch? 😊

COMPAEN

DINOS

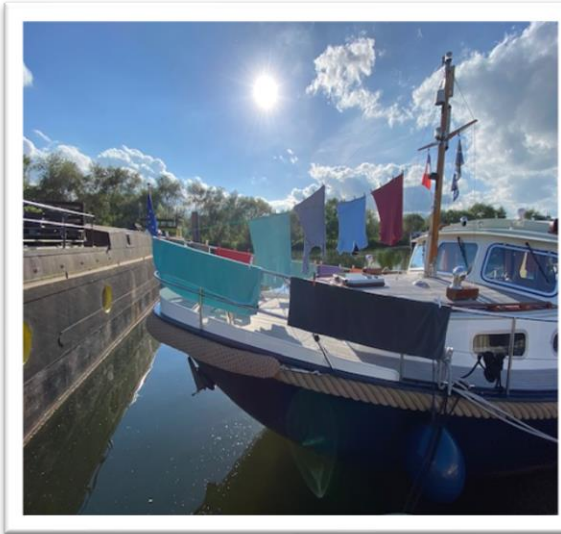

Geen wieren meer in het water, wat een verlichting. Ook nauwelijks ander schepen zodat wij rustig kunnen doorvaren naar ons eerste Moezel stop zonder Rosaline en Bart in Pont-à-Mousson.

Prima ligplaats in de jachthaven aldaar en idem mooi om te fietsen langs de Moezel. Gewoon rusten en genieten, prima visrestaurant aan de haven en de warme bakker om de hoek.

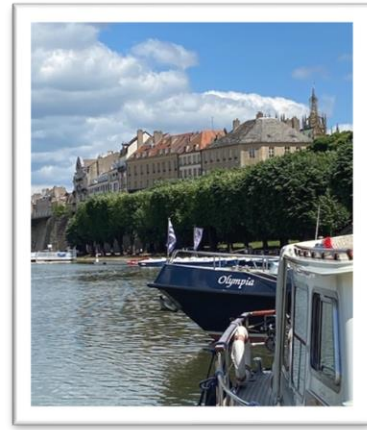
Even nog de wasmachine in de haven gebruiken, het schip als droogrek en het volgende tochtdeel naar Metz voorbereiden.

Het weer blijft maar prachtig en wij genieten van het schip, de omgeving en het feit dat wij een soortgelijke tocht überhaupt kunnen maken. 😊
Inmiddels zijn wij 31 dagen op het water en varen op 29 mei door tot Metz.

Wat een prachtige oude stad met een enorme historie zowel vanuit de middeleeuwen dan ook in het de 18de en 19de eeuw. De Nederlandse geschiedenis heeft hier blijkbaar ook een behoorlijke vinger in de pap gehad. Je loopt rond en ziet wat er was en wat de ontwikkeling is geworden.

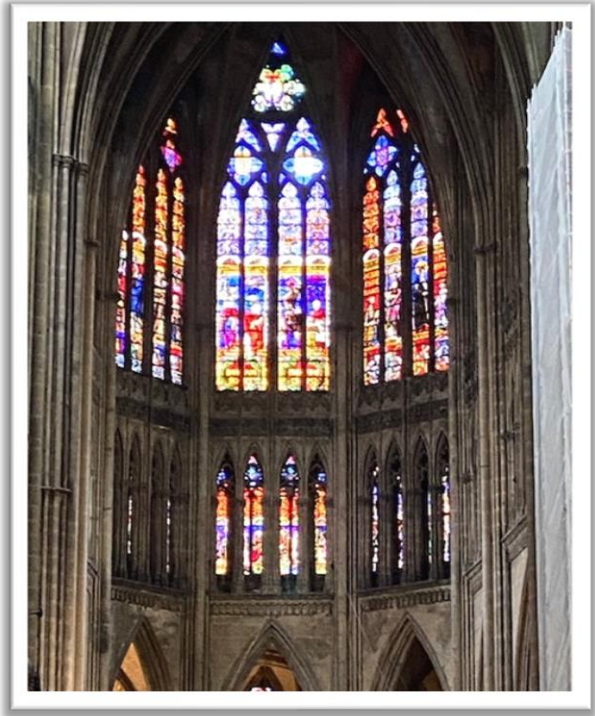
Diverse kerken in verschillende variaties, Musea, een groot kasteel (er zijn er tal van in België en Frankrijk), markthallen (met uitstekende basisproducten, i.h.b. vis en schaaldieren, trekken onze belangstelling) en natuurlijk mooie uitstapmogelijkheden in de diverse stadwijken. Goede restaurants en Franse menukaarten. Da's pas smullen! 😊😊

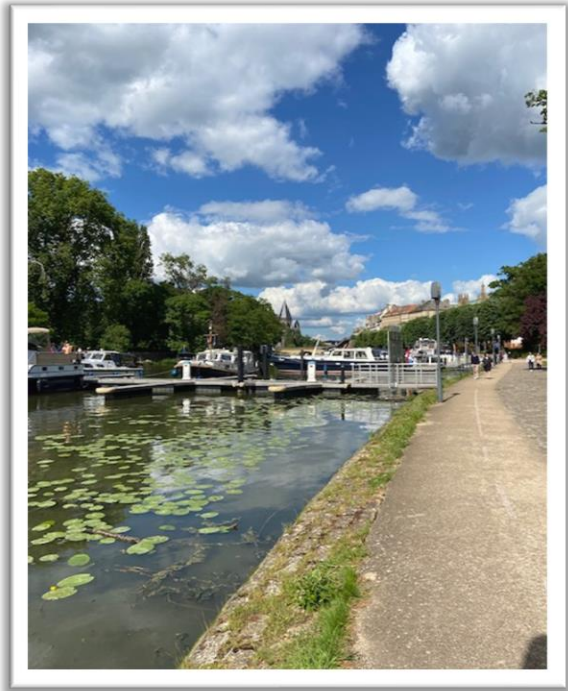
Graouilly, de draak van Metz heeft zijn eigen geschiedenis.

Op het eerste moment dacht ik aan de ingang van een Chinees wijk te zijn en het bijhorende lekker eten, maar dat was een vergissing. 😊
(tijdens de 3de eeuw werden de kinderen van Metz uitgeroeid door het hongerig draakmonster Graouilly. Sint Clemens redde de stad van het monster en de slangen die samen met de draak in het oude Romeinse amfitheater leefden, door ze te verdrinken in de rivier Seille)

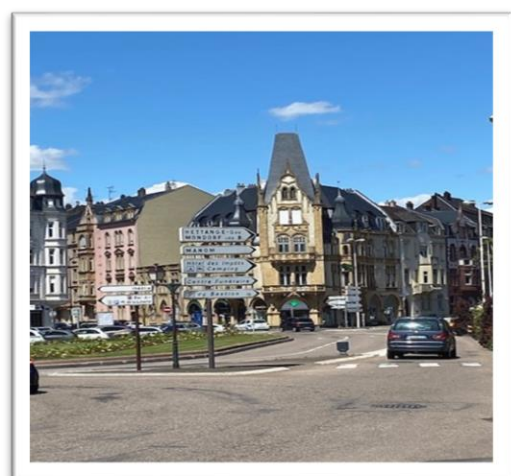

De jachthaven van Metz ligt direct in de buurt van het centrum en je kan alles, tijdens rustig wandelen, bezoeken en bezichtigen. (het historische museum is een aanrader)
Tevens ben je met de fiets zomaar in de diverse buitenwijken en kan je natuurlijk ook langs de Moezel in beide richtingen jouw lichaam trainen en je voort te bewegen op de fiets.

Vanuit Metz zijn we doorgevaren naar Thionville. Je moet daar niet de kleine steigers pakken rechts aan de sluis voor Thionville. Daar lijkt alles verrot en alleen voor kleine schepen bedoeld.

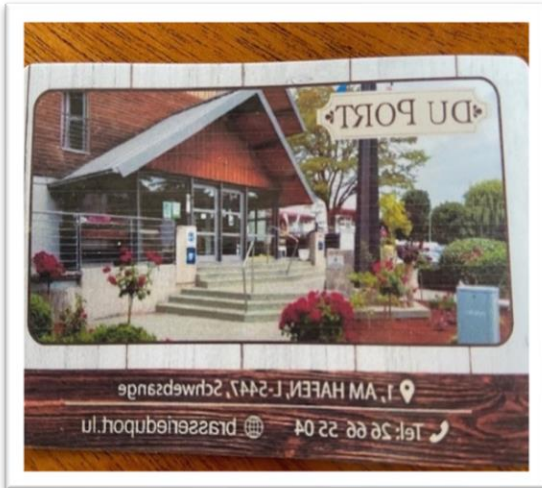
Afmeren kan prima aan de rustige, drijvende ligplaats ("halte Nautique") achter de sluis op de Moezel links aan de oever stroomafwaarts. Vanuit hier kan je moeiteloos het centrum in wandelen; een bezoek waard.

De volgende dag kwamen wij over de grens naar Luxemburg / Duitsland (rechter oever D en linker oever L, stroomafwaarts) bij Schengen (ook alweer een historisch beladen plaatsje met museum m.b.t. de EG-basisafspraken van de eerste 12 EG-landen). Omdat het stadje zelf

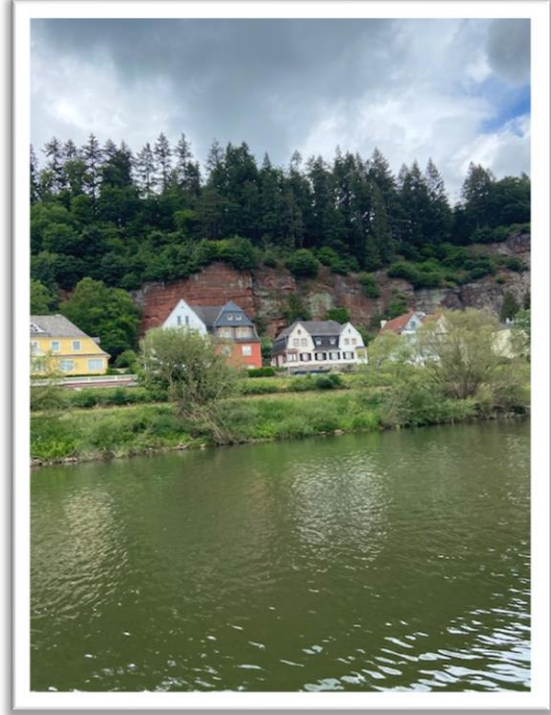
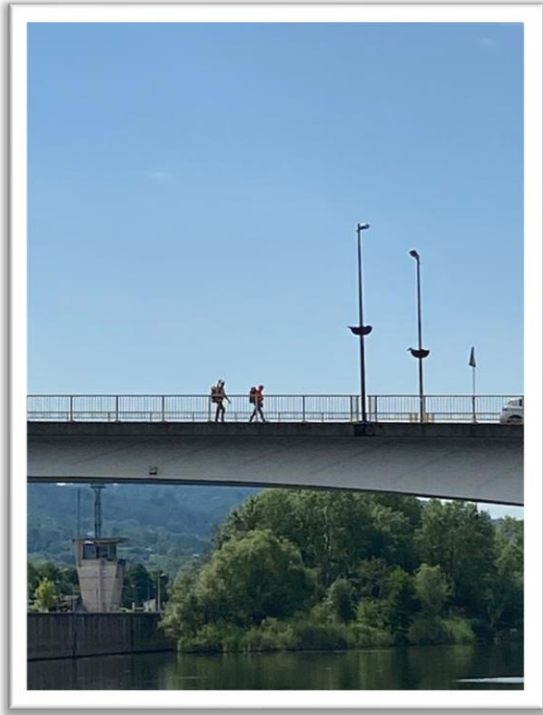
verder niks voorstelt varen wij door naar de haven Schwebsange. Volgens Bart een aanrader om bij te tanken. Dat was een goed advies.

De haven ligt rustig naast de Moezel en is van alle nodige faciliteiten voorzien. Idem een goed restaurant waar ik sinds jaren weer een keer lekker kikkerbilletjes in knoflookboter kon verorberen. Lekker! 😊😊😊

Wij houden ons anders ook bezig met een wandeling en een uitgebreide fietstocht naar Schengen (aan de Duitse kant is een grote supermarkt zodat wij onze voorraden weer bij kunnen vullen, duidelijk goedkoper dan in Frankrijk) Tevens bezoek aan het dorpje Schwebsange met enkele oude gebouwen en een kleine wijnproductie.

Op de volgende dag verwachten wij onze vrienden Usch en Klaus uit Bernkastel-Kues aan de kleine kade in Schengen en zien hen al met backpack over de brug lopen. Zij zijn met de trein gekomen (net is er een 9 Euro ticket in Duitsland geïntroduceerd) en wij gaan samen op de DINOS gedurende 3 dagen door naar Bernkastel-Kues.

Wij varen bij iets bewolkt weer (17°C) en een later beginnende regenbui langs de mooie oevers aan beide kanten van de Moezel. Hier is het nog tamelijk vlak aan de oevers, zonder wijngaarden en wij stoppen in Wasserbillig kort voor de Duitse grens. De kleine aanlegsteiger is vol en wij moeten dan maar aan de hoge kade vastmaken. Niet leuk, maar de enige kans om nog een rondje te kunnen lopen door het kleine stadje. Lekker biertje in een café, maar de rest van Wasserbillig kwam meer triest dan interessant over.

Volgende ochtend doorvaren naar de jachthaven van Schweich, achter Trier. (Trier is ons bekend dus maar doorgevaren) Het restaurant "Fährhaus" in de haven is geen aanrader (slechtste eten in 3 maanden), wel het "Wijnhuis Thesen" in het centrum. Inmiddels zijn de wijngaarden aan de oevers te zien en worden de heuvels hoger en steiler.

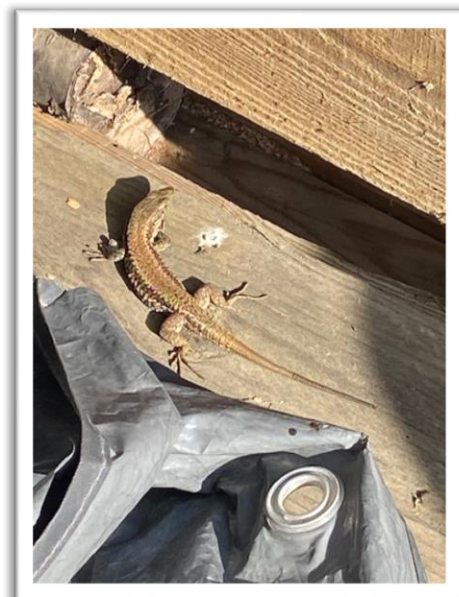
De volgende dag zijn we door gevaren tot Neumagen-Dhron. De jachthaven is dicht bij het leuke dorp en ook de diverse restaurants en wijnlokalen zijn goed bezocht. We maakten een mooie wandeltour door het dorp en langs de Moezel met de bijhorende onderbrekingen voor diverse borrels, een borrelhap en later een lekker diner in het restaurant bij de haven. Het is mooi hier en het weer wordt ook beter.

Zoals in Frankrijk een baguette automaat hebben ze hier wijnautomaten, gekoeld en van de bijhorende snacks voorzien. Tevens is er advertentie voor bier, ondanks dat het een wijnregio is.

Bitburger Pils is hier de favoriet.

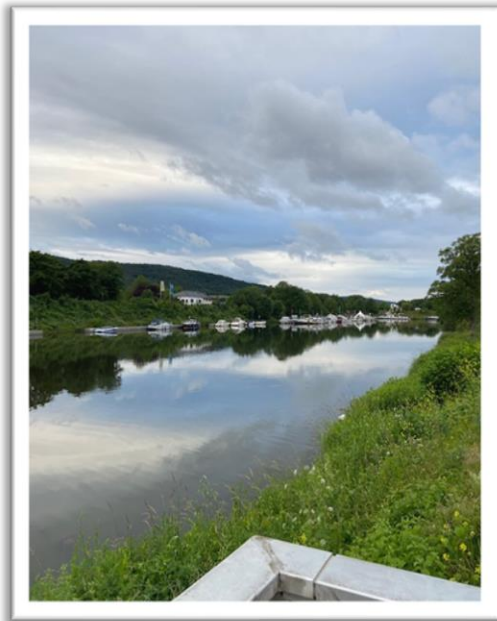
Ook zijn er veel hagedissen te zien zodra de zon schijnt.

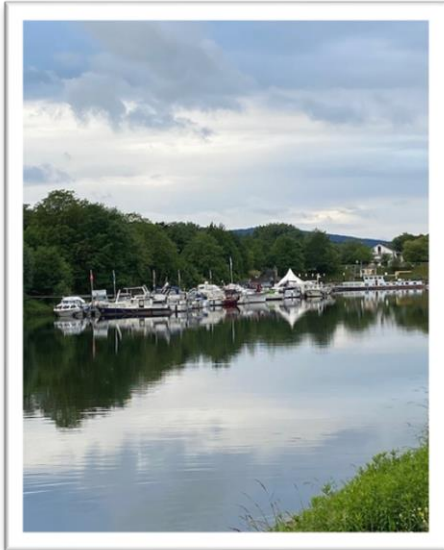

De volgende dag bereiken wij Bernkastel-Kues. De jachthaven ligt aan de linker kant stroomafwaarts, beschut en leuk gelegen in het groen. Vriendelijke ontvangst en de vrienden vertrekken om hun auto te halen. Wij blijven hier een week, deels op het schip en deels in hun huis met een reusachtige achtertuin inclusief vijver en moestuin.

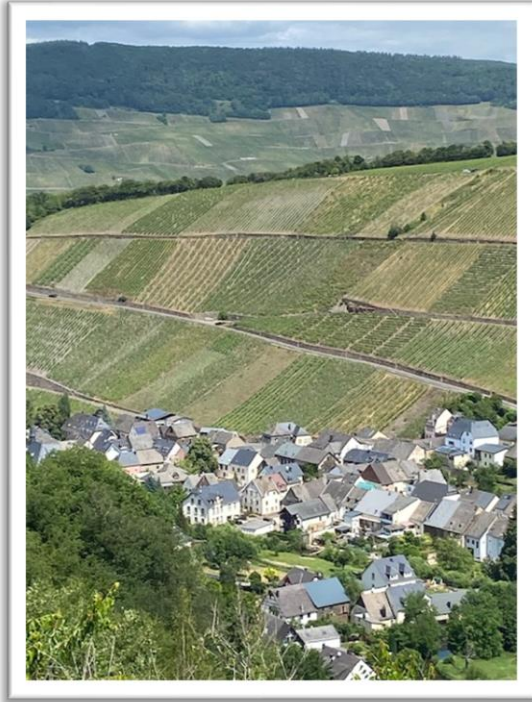
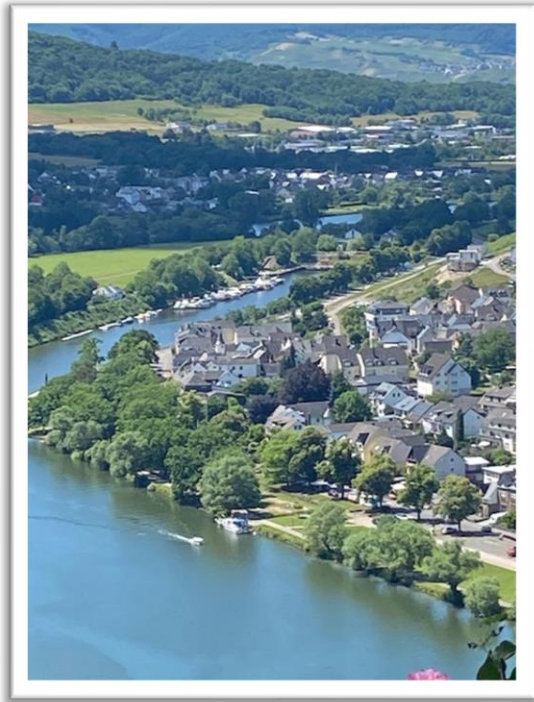

Lekker wandelen door de wijnbergen naar Lieser (een paleisachtig hotel opgeknapt door een Nederlander) en door de bossen en over de Moezel-hoogteweg aan de Bernkasteler kant.

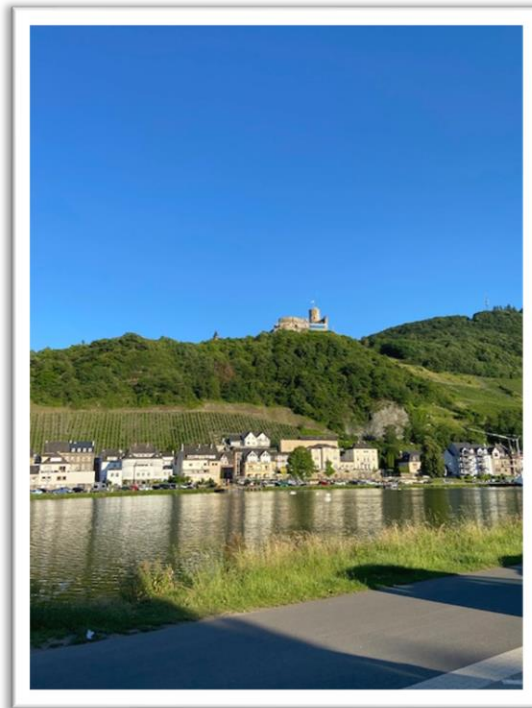

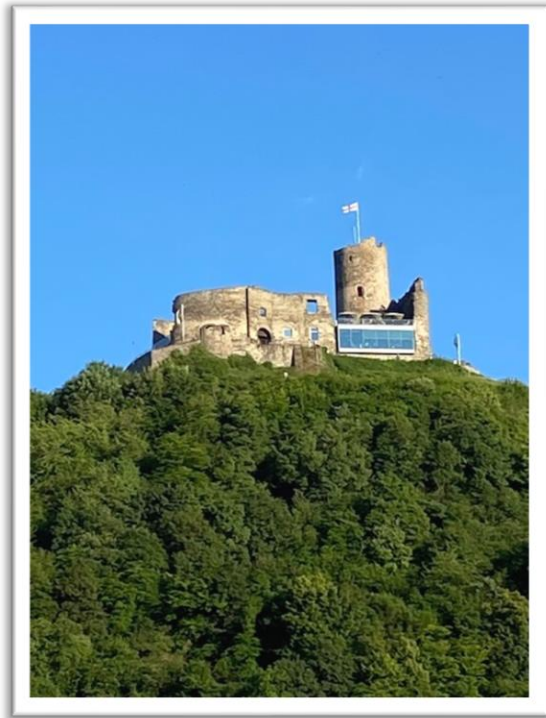
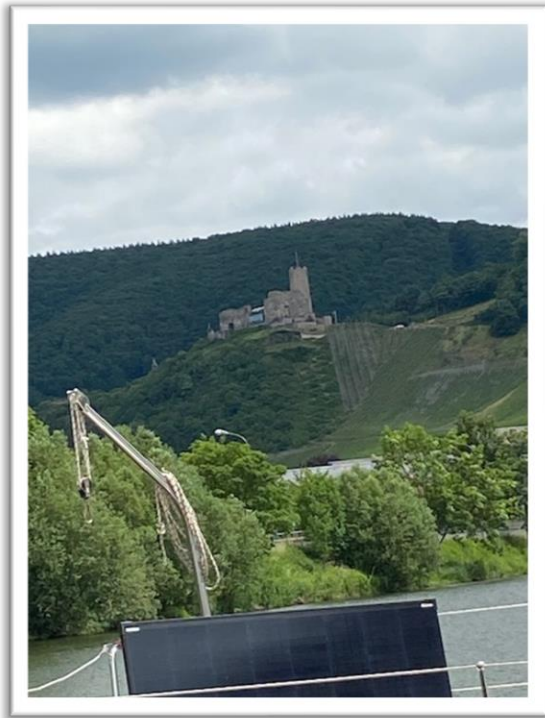
Je kan hier prima wandelen en ook fietsen langs de Moezel. Overal is er wel een inkeermogelijkheid met lekkere hapjes en diverse wijnproefereien in de aanbieding. Een paradijs voor wijnliefhebbers en wij proberen dan ook driftig om het te worden.

In de tussentijds wordt de wasmachine van onze vrienden intensief benut en kunnen wij weer met schoon beddengoed en kleding vertrekken. Het was leuk.

Er is wel ook eens verschil in het weer, maar echte regenbuien zijn hier heel zeldzaam.

Op dag 46 van de tocht (13-06-2022) vertrekken wij naar Traben-Trarbach. Zonnig weer bij 23°C. Wij zijn hier vaker geweest omdat je vanuit Bernkastel-Kues over de heuvel hiernaartoe kan lopen en met een passagierschip in en 2 uur durende tocht via een sluis weer terug kan varen. (dat hebben wij de afgelopen tientallen jaren wel met regelmaat gedaan) Nu, met eigen schip, is het wel leuker.

Wij varen nu bijna elke dag naar een ander plaatsje waar wij verschillende wandelingen en proeverijen doen van de diverse locale specialiteiten. Gewoon de ziel laten bungelen en ook de inwendige mens goed verzorgen. Het schip vaart zonder problemen en wij genieten van de tocht.

Zell aan de Moezel heeft enkele kleine drijvende steigers langs de oever en de havenmeester is de eigenaar van het dichtstbijzijnde wijnlokal. (wij kopen overal in de bezochte streken van de locale specialiteiten (drankjes en eten) en nemen altijd een deel mee voor de vrienden thuis, die gedurende ons 3 maanden tocht de tuin, kas en de koikarpers verzorgen. Daar zijn we blij mee)

Dag 49 arriveren wij in Senheim. Het baart hier van de Hollanders. Geen wonder, er is een camping met jachthaven, genoemd "Holländischer Hof". 😄

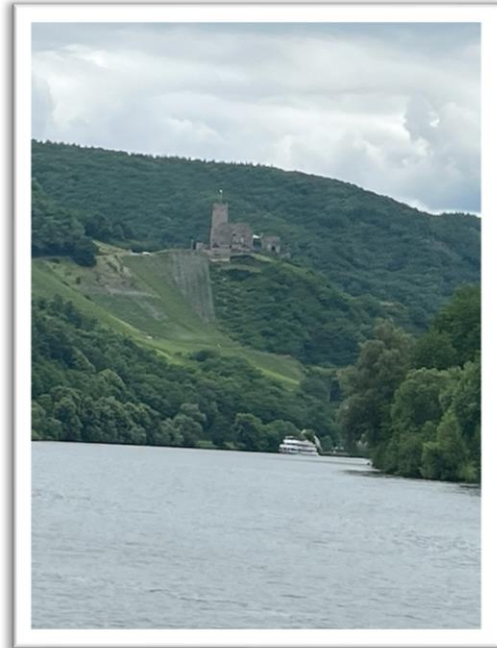
Wij maken bij 26°C een fietstocht naar Neef en Eller-Edigen. Het was wel lekker warm op de fiets!

In de jachthaven verdwijnt plotsklaps onze kleine zonnen-paraplu in het water. Tenminste: net was die er net nog en is die nu niet meer te zien en ook een onderwater zoektocht mag niet baten. Wij hebben voor de zekerheid de havenmeester geïnformeerd dat er een open paraplu onder water rondzwemt, maar dat vond die niet echt interessant.

In Senheim worden wij zwaar teleurgesteld door het restaurant Schinkenkeller. Ondanks tafelreservatie voor buiten (wij stonden als eerste op de reservatielijst) moesten wij toch de kelder in. Bovenop kwam dan een Aperol met Schnaps. Foei. Wij zijn weer vertrokken.

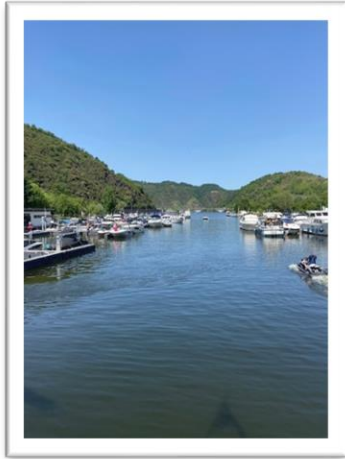
We maakten een mooie Moezeltocht langs Cochem de volgende dag bij schitterend weer.

Cochem

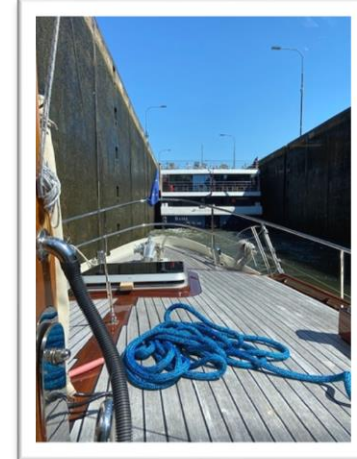
Rond 13:00 uur zijn we in de jachthaven van Treis-Karden gearriveerd. Het wordt steeds warmer en wij zijn blij met de goede isolatie van de DINOS. Ook al houden wij van zon en warmte, gaat het kwik wel toch tamelijk hoog. Weliswaar weet ik niet of de thermometer aan de "Sparkasse" echt geijkt was. Het havenrestaurant is wel goed en wandelen kan nog net bij deze warmte.

Dus lekker koud biertje i.p.v. wijn en relaxen maar.

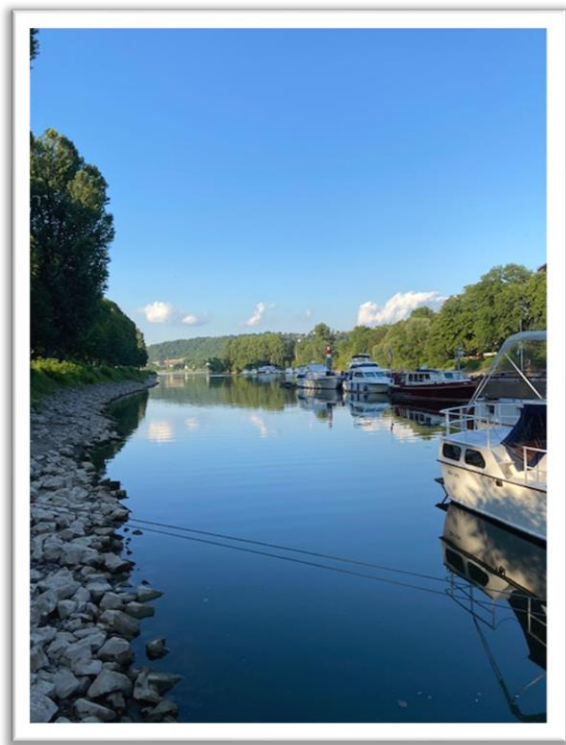
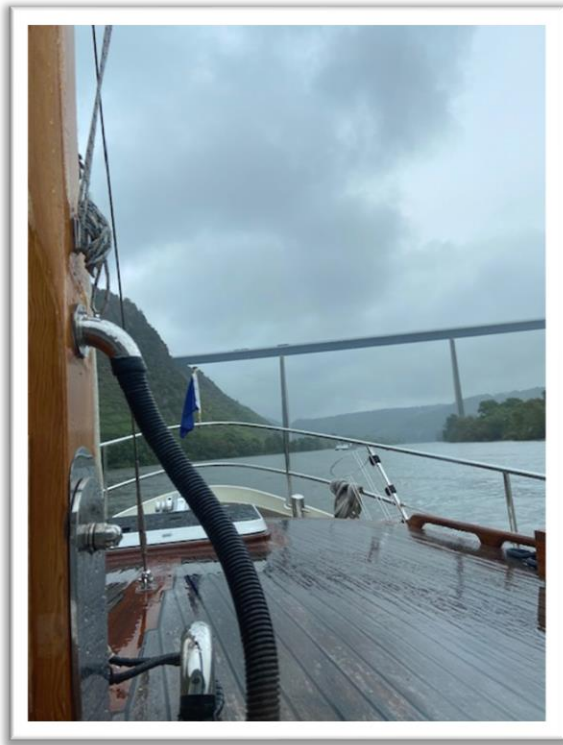
Op de Moezel kom je met enige regelmaat een sluis tegen, waarbij je meestal samen met een beroeps- of passagierschip binnen moet/mag varen. De sluisen op de Moezel hebben allen een breedte van 12 meter en de passagierschepen zijn alle 11.45 meter. Dus het is krap en knap precies werk wat de schippers moeten doen.

Dat geldt ook voor de sportschippers, omdat de grote schepen vaak hun hekschroef laten draaien, zodat je met jouw notenschaaltje in de stromende golven terecht komt. Dus als het kan, aan de kant afmeren waar de grote schepen ook de kai raken, omdat ze aan de andere kant de hekschroef laten draaien.

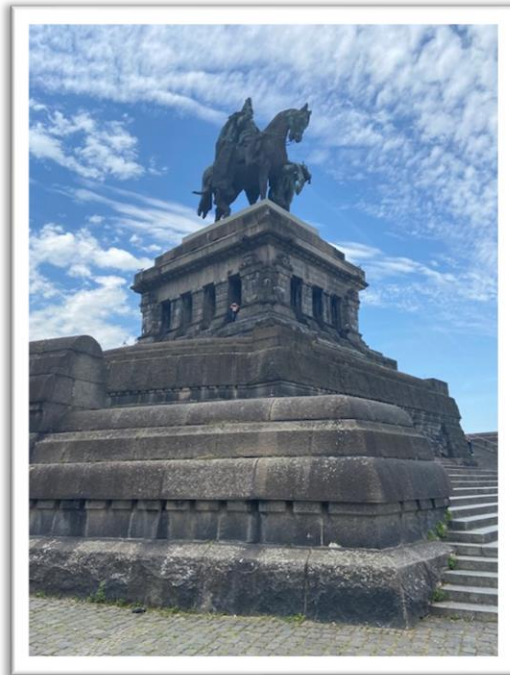

Vanuit Treis-Karden varen wij door tot Brodenbach Yachthaven waar wij aan een private steiger mogen afmeren. Het is een beschut plekje aan de kade met direct de Moezel aan de andere kant. Het kwik ligt bij 39°C en wij maken er een rustige dag van. Volgende ochtend komen een oom en tante van Sabine langs die op een verjaardagfeest waren in de buurt. Dus veel bijkletsen en 2 uurtjes rondvaren. Leuke ontmoeting.

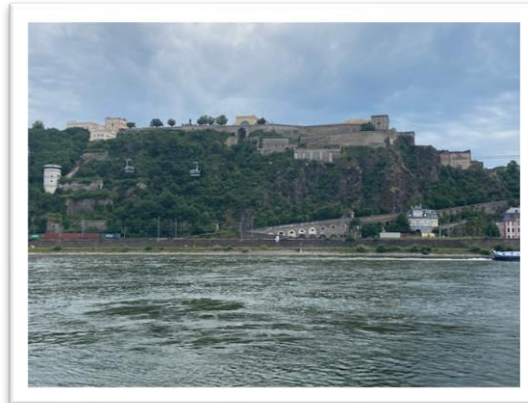
Op dag 53 varen wij rustig verder door naar Koblenz aan de Rhijn. Het weer is vandaag slechter en het regent tamelijk veel. Maar gelukkig is het droog bij de sluis en is het niet zo heel erg druk en is er toch ook goede zicht bij de drielandenhoek van Moezel en Rhijn. Met AIS kan je de ander schepen zien en die kunnen jou ook zien en wij communiceren via marifoon. Dus direct achter een passagierschip naar rechts op de Rhijn en naar ca. 3 km's in de jachthaven Rheinlache, rechts tegen de stroom in liggend.

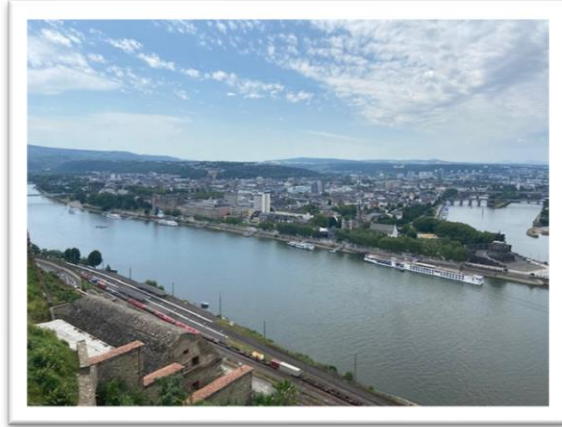

Wij kunnen een mooie ligplaats krijgen aan de langssteiger. Het weer is beter geworden en wij verkennen Stadt, omgeving en de Rhijnpromenade tot aan de Moezel. Ook de "Altstadt" is een aanrader.

Tevens bezoek aan de vesting Ehrenbreitstein tegenover Koblenz gelegen. Je komt er met een kabelbahn van het grondstation in Koblenz aan de Rhijnkade. Vanuit die hoogte konden de verschillende legers de Rijn- Moezeldriehoek eenvoudig beheersen. Hier heb je een schitterend uitzicht naar beneden.

De volgende dag komt mijn jonger broer langs met zijn E-fiets vanuit Bad Neuenahr. Slappe 65 km's per tocht en wij kletsen een rondje en laden zijn fietsaccu's weer bij.

S'avonds lekker gegeten in een wijnlokaal aan de Rhijnkade en wij overleggen hoe nu verder?

Wij zijn immers uitgenodigd voor een gouden bruiloft in Guntersblum bij de familie van Sabine. Maar dat is pas op 8 july, dus wij hebben nog goede 10 dagen voordat de broer van Sabine ons komt meenemen met zijn auto vanuit Koblenz.

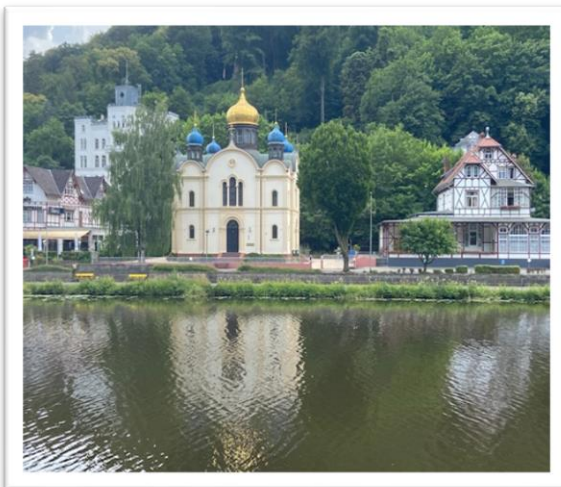
Wij besluiten het advies van Bart te volgen en varen 10 km's tegen de stroom op de Rhijn tot aan de Lahn. Wij volgens vervolgens de Lahn tot kort achter Limburg door 12 sluizen via Lahnstein, Bad Ems, Obernhof, Balduinstein, Dehrn en weer terug via Diez, Laurenburg en Nassau naar Koblenz.

In de eerste sluis ontvang je een folder van de sluizen en als je in iedere sluis een stempel laat plaatsen, dan krijg je na het passeren van alle sluizen een certificaat als Lahnschipper. Tevens doe je mee aan een lotterij voor 3 wijnpakketten met Ahrwijnen). (wij hebben die, jammer dan, niet gewonnen)

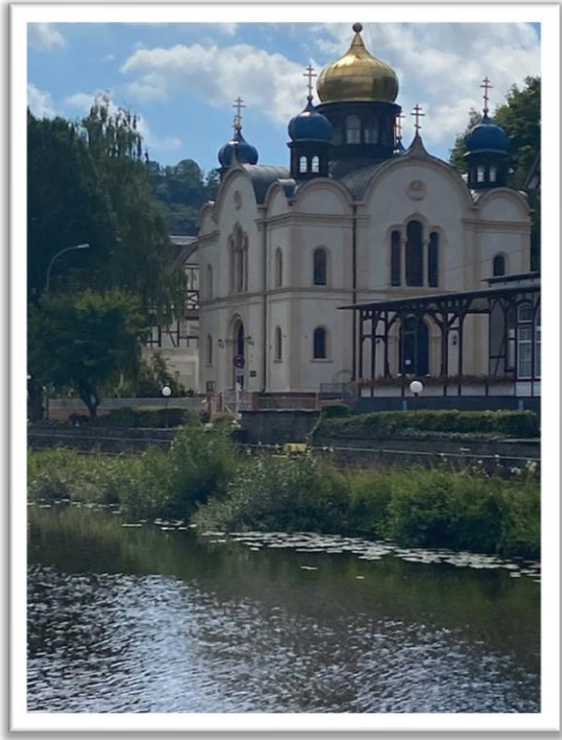

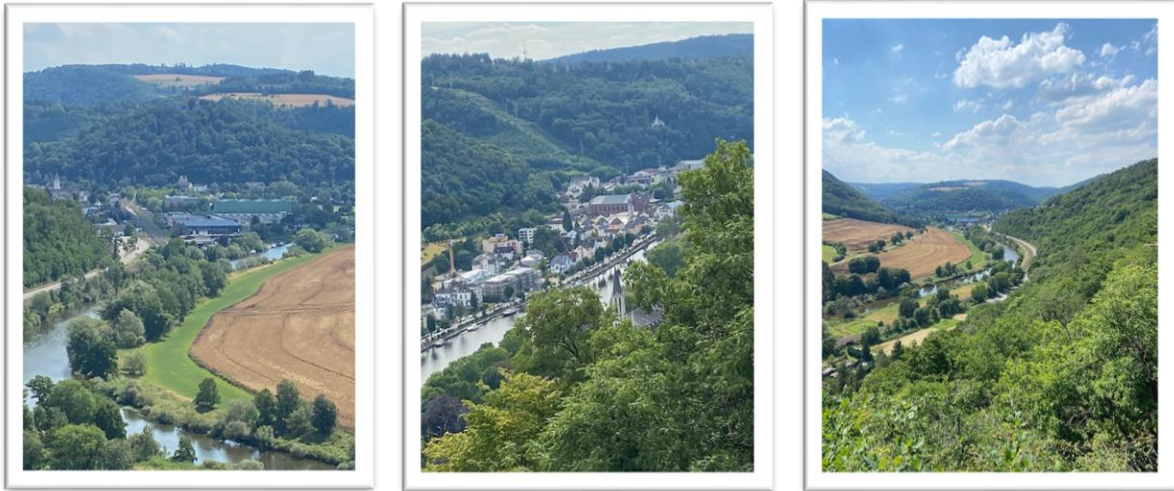
In Bad Ems gaan wij afmeren in de jachthaven “Kutschers Marine”. Leuk, rustig en van alle nodige faciliteiten voorzien. Tevens aardige mensen.
Wij gaan de Stadt verkennen en maken een eerste wandeling door de beboste heuvels.

Bad Ems

Bad Ems is een Kurstadt en heeft idem een historie o.a. m.b.t. de russische tsaren. (sinds de inval in Oekraïne niet meer zo populair).

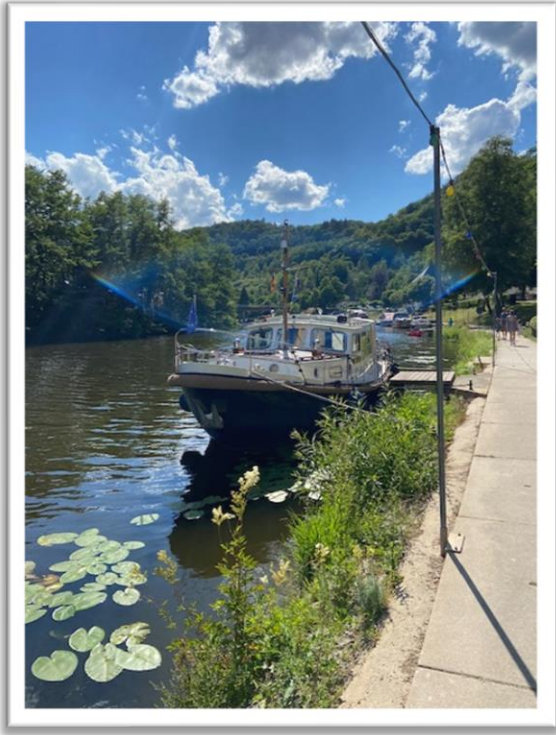
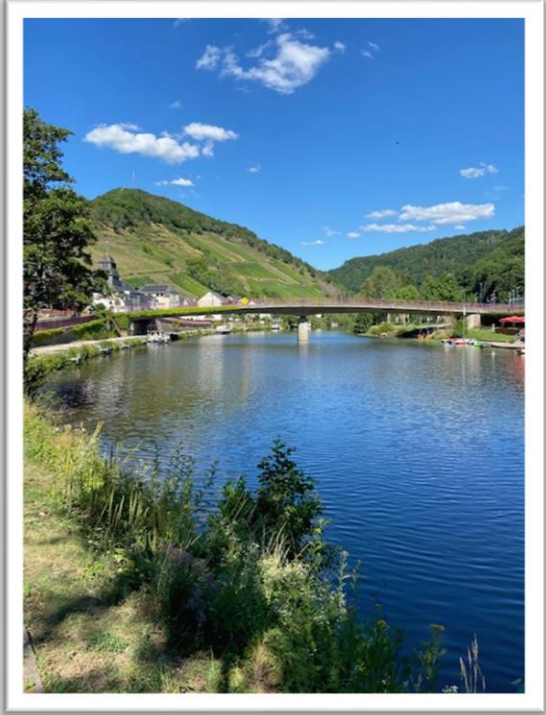
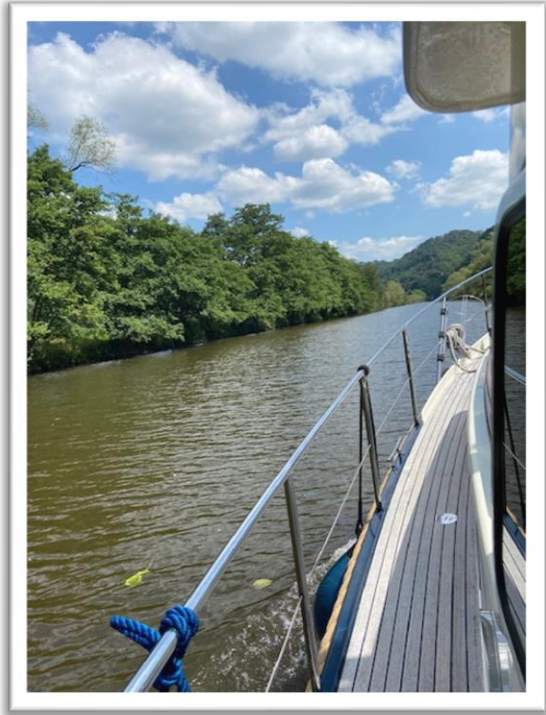

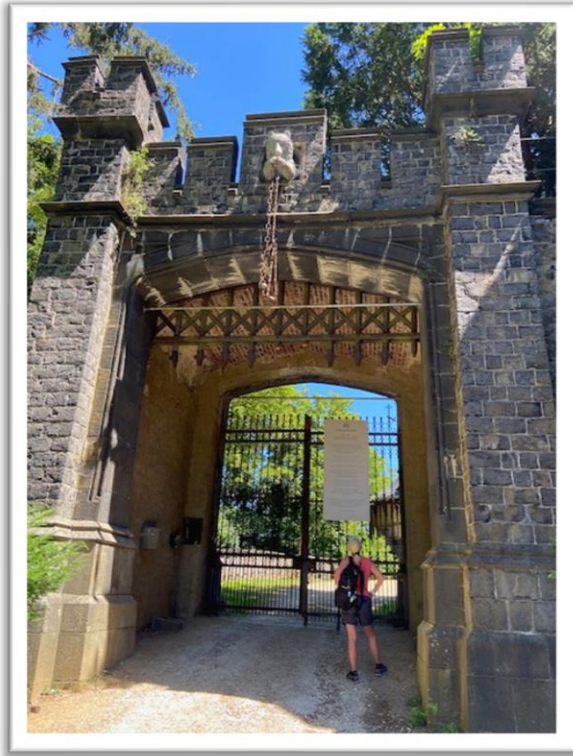

Op dag 58 (25-07-2022) varen wij verder naar Obernhof, een klein dorpje, maar wel met diverse faciliteiten aan de overkant van de afmeermogelijkheden. (speeltuin, camping met klein restaurantje, wijngaard met lekkere wijntjes en ook goed om aldaar te eten)

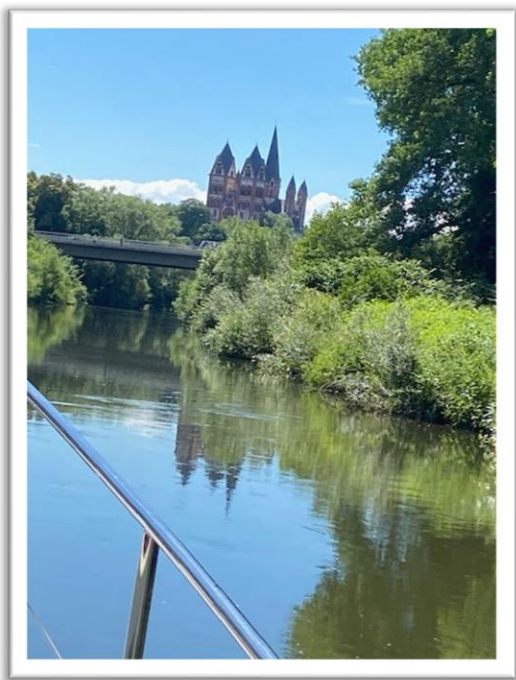
De afmeermogelijkheden zijn trouwens op de hele Lahn (op 2 uitzonderingen na) maar voorzien van korte steigers (geen 2 meter breed), zodat je het schip goed moet vastleggen. Met voor- en achterlijn naar het oever en voor-en achterspring naar de steiger. Tevens goed de middenbolder beleggen. Wij kwamen enkele Nederlanders tegen die hier helemaal niet mee om konden gaan, zelf boos werden en algauw weer waren vertrokken) In Friesland wordt je wel verwend met al de mooie afmeermogelijkheden.

Op de volgende dag meren wij af in Balduinstein bij Motorbootclub Schaumburg. Rustdag, wandeling en fietstour naar Diez en terug langs de rivier. Klasse weer en mooie omgeving.

Vanuit Balduinstein varen wij door, via Diez en Limburg naar Dehrn en krijgen een ligplaats bij de plaatselijke "Bootsclub Limburg E.V.". Het laatste bevaarbare dorp aan de Lahn, voordat de ondiepten beginnen, waardoor je alleen nog met de kano kan varen. Pas in de buurt van Giessen is de Lahn weer bevaarbaar, dus daar kunnen wij niet komen.

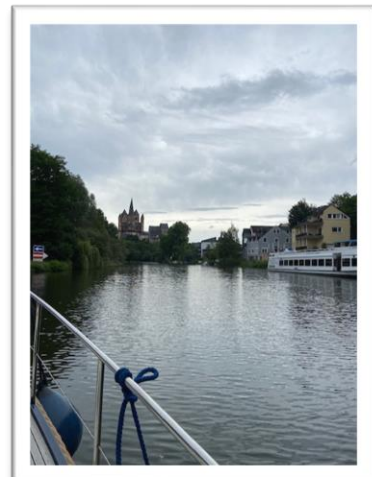

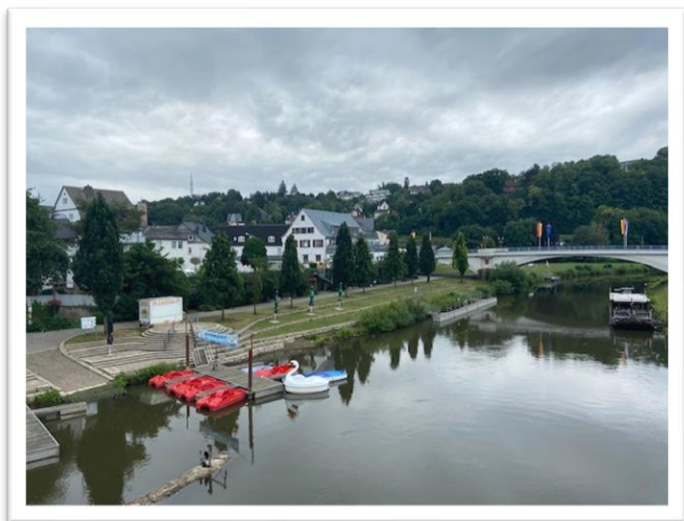
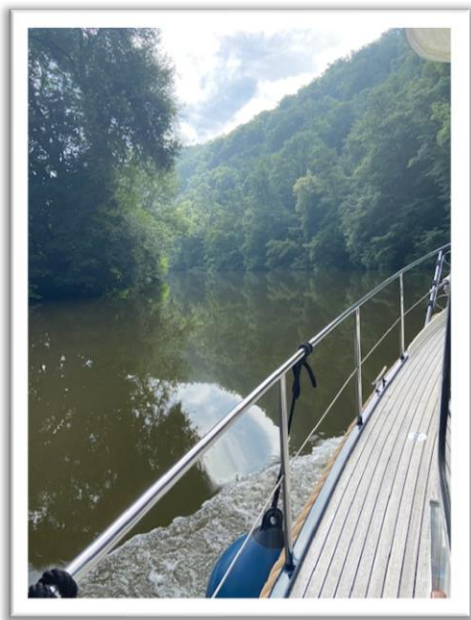
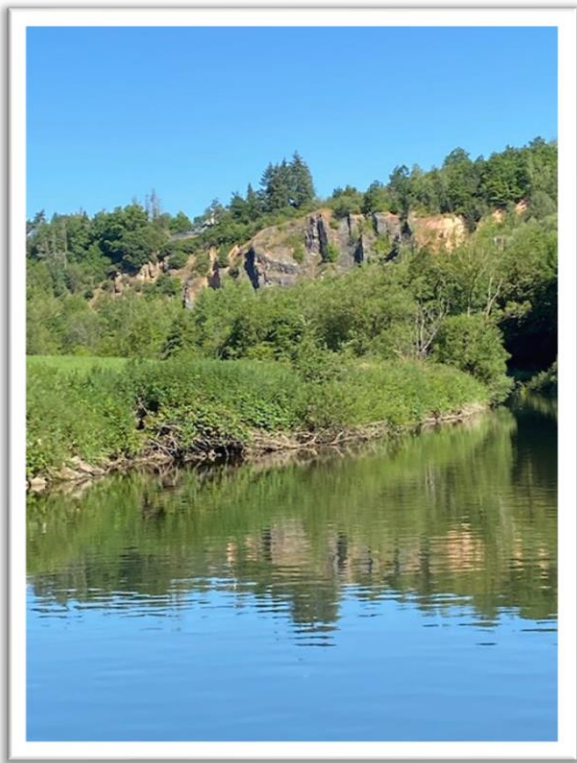
In Dehrn krijgen wij bezoek van een cousine van Sabine die iets verder weg in Hungen woht. Wij reden samen met de bus naar Limburg en verkenden de stad en de Domomgeving. Het is een heel mooie Altstadt in het centrum en de Dom van Limburg lijkt meer op een palais. (hier heeft de bisschop Franz-Peter Thebartz van Elst veel kerkelijk geld gestopt in zijn edele badkamer. Die kan je bezoeken en bezichtigen, maar ik heb er geen zin in om de gouden badkuip en wasbakken te bewonderen)

Wij gaan lekker eten met de cousine en pakken de bus terug naar Dehrn. De volgende dag gaan Sabine en ik nog eens naar Limburg met de fiets om met de nodige rust de stad nog eens te bekijken. Wel heel erg leuk hier.

N.a.v. een prima fietstocht de opvolgende dag langs de rivier beleven wij een hele mooie avondzon en genieten wij van de rust in de jachthaven langs de oever. Bij het zelfgemaakte avondeten volgen wij de aanwijzingen van de algemeen geldige receptuur.

Op de terugweg hebben wij de Dom van Limburg van de ander kant gezien. Hier is tevens de eindstation voor de passagierschepen op dit gedeelte van de Lahn, komend vanuit Lahnstein en de Rhijn.

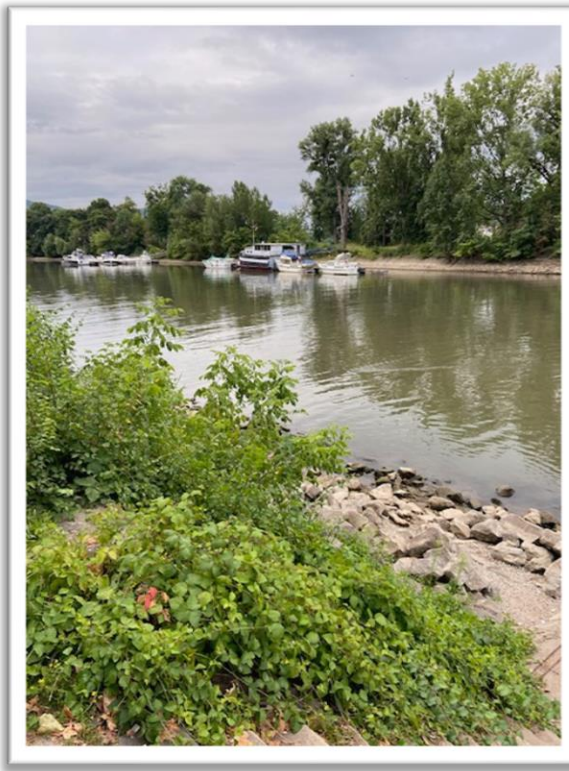
Hier zijn veel ijsvogels te zien, vliegend langs de oevers.

Alweer een leuke tocht met mooie plekjes, wandel- en fietsroutes. Wij hebben nog steeds geluk met het weer en kunen ons prima vermaken.

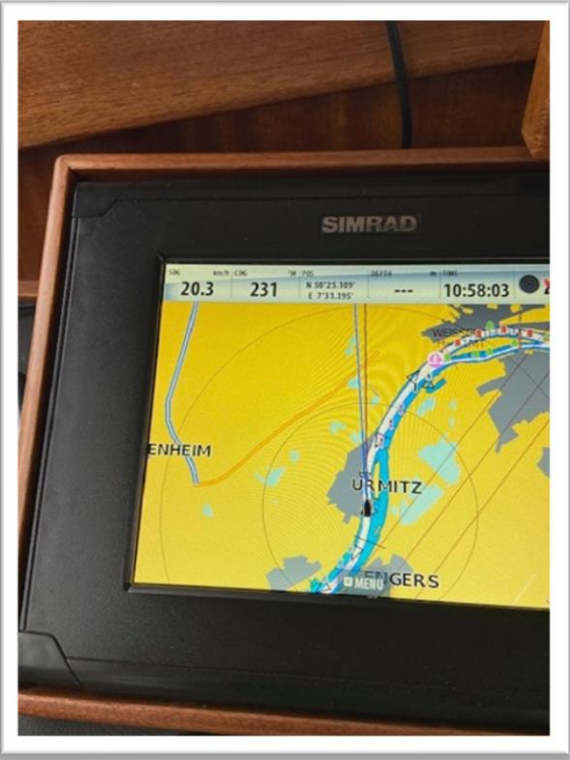
Ook hier zijn er lekker streek-specialiteiten en wijn te krijgen. Ook al is er maar een enkele wijndorp overgebleven, te weten Lahnweingut in Obernhof. Wel ook lekker om te proeven.

Een enkel nadeel is er wel in deze buurt. Tijdens wandelen door de heuvels in korte broek, deels langs hoog gras, heb ik me op één dag 5 teken opgelopen. Twee zaten er op de avond al in mijn bovenbillen aan de binnenkant en de volgende ochtend waren er nog 3 te vinden op bijna dezelfde plekken. Verwijderd, de bijtplekjes gedesinfecteerd en de volgende weken in de gaten gehouden. Er hebben zich geen zichtbare veranderingen ontwikkelt, zodat ik denk de teken op tijd te hebben verwijderd. Ook waren het heel kleine zodat ik vermoed in een teken nest terecht te zijn gekomen. Blijkbaar heb ik zoet bloed en/of een aantrekkelijke geur voor dit soort bloedzuigende besten. Ze komen altijd naar mij. (dat was al zo in mijn dierenarts praktijk met de vlooien 😊)

Terug in Koblenz zien wij aan de oever van de jachthaven dat het waterpeil steeds lager wordt. Dat is iets zorgwekkend i.v.m. de invaarten van de opeen volgende jachthavens. Tevens lopen hier zomaar de bisamratten rond en laten zich door de wandelaars verder niet storen.

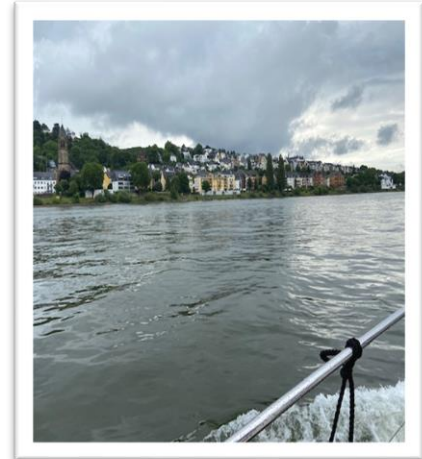
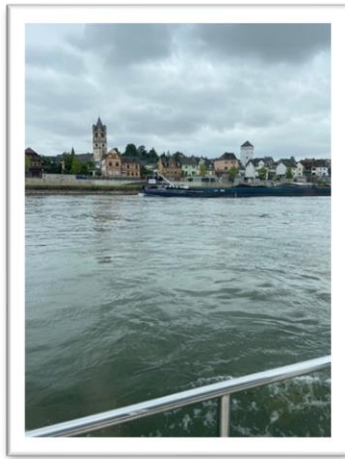
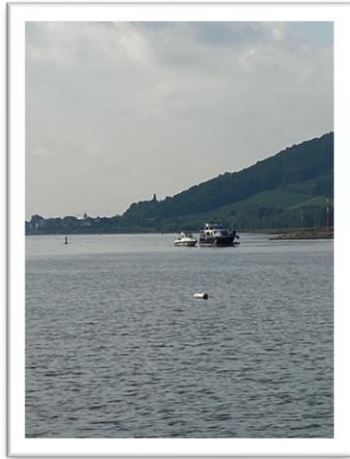

Nadien wij 2 dagen op het mooie gouden bruiloft feest zijn geweest in Guntersblum varen wij (na een lekker rusticaal diner) de volgende ochtend, dag 74 (11-07-2023), weer op de Rhijn stroomafwärts, langzaam richting home. (langzaam betekend hier wel tot mogelijke snelheden van 20 km / uur i.v.m. de stroming van de rivier)

De eerste stop is Bad Honnef omdat er wordt gewaarschuwd voor de haveninvaart in Oberwinter. De Rhijn heeft weinig water en het wordt steeds minder. Volgens de kaart is er geen probleem in Bad Honnef, maar net in de haveninvaart lopen wij vast op kies stenen. Gelukkig ben ik heel langzaam gevaren, ook omdat de informatie van de kaart (met 3 gele boeien die je stuurboordkant moest omvaren) niet overeenkwam met de feitelijke situatie. (2 rode bolletjes op het water die je aan backboord moest laten liggen) Ik heb de havenmeester gebeld maar die kon ook niet helpen. Gelukkig kon ik met boeg-en hekschroef samen het schip naar stuurboord krijgen en zodoende weer vrijkomen en de haven insturen. Geen water in de bilge en geen vreemde geluiden vanuit de schroef en schroefas.

Een uurtje later liep een groter schip, volgend de kaartaanwijzingen, helemaal vast op de grond en moest door een ander schip worden vrijgetrokken. De gealameerde waterpolitie mocht niet helpen omdat de haveninvaart niet bij het officiële vaarwater hoort. "Regels zijn regels!"

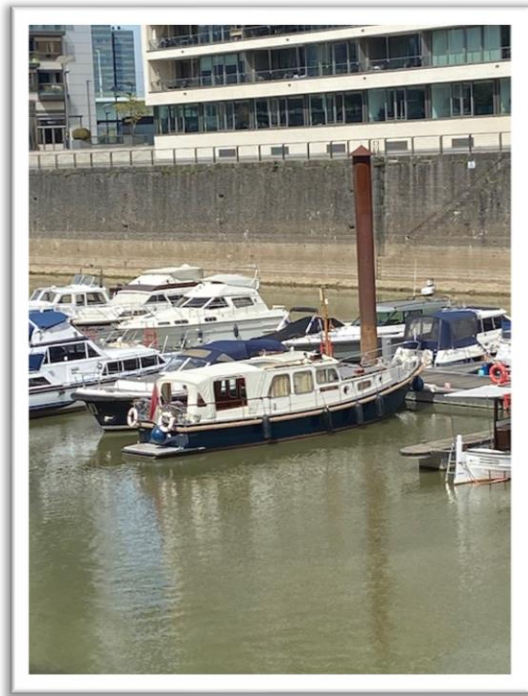
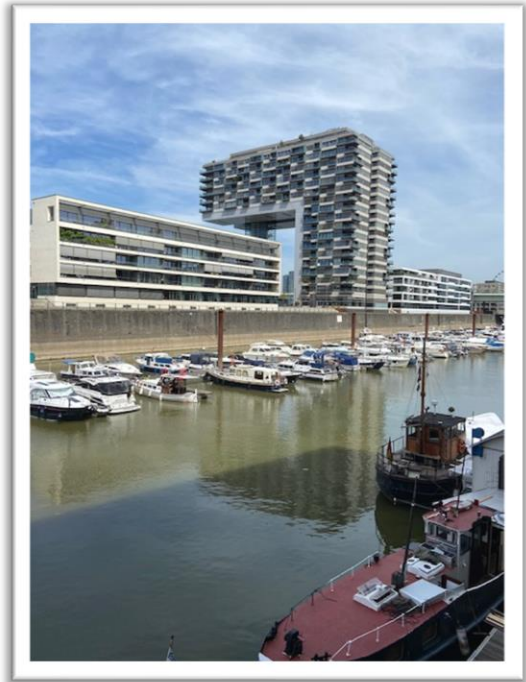
Achteraf in jachthaven “de Bijland” hoor ik van een ligplaatseigenaar uit Bad Honnef, dat de schippersvereniging ruzie heeft met de roervereniging aldaar. Om die reden mogen er geen extra invaartaanwijzingen worden geplaatst en blijft het maar een gevaarlijke invaart voor de aldaar niet bekende schippers. Gewoon niet meer komen daar!

Bad Honnef zelf vonden wij ook niet bijzonder en zijn dus de volgende dag direct weer vertrokken naar Keulen. Het is wel opletten geblazen op de Rhijn met al de beroepsschepen en de passagierschepen ertussen die langs alle steigers varen, deels dwars over de rivier heen. Met marifoon en AIS kom je daar wel uit.

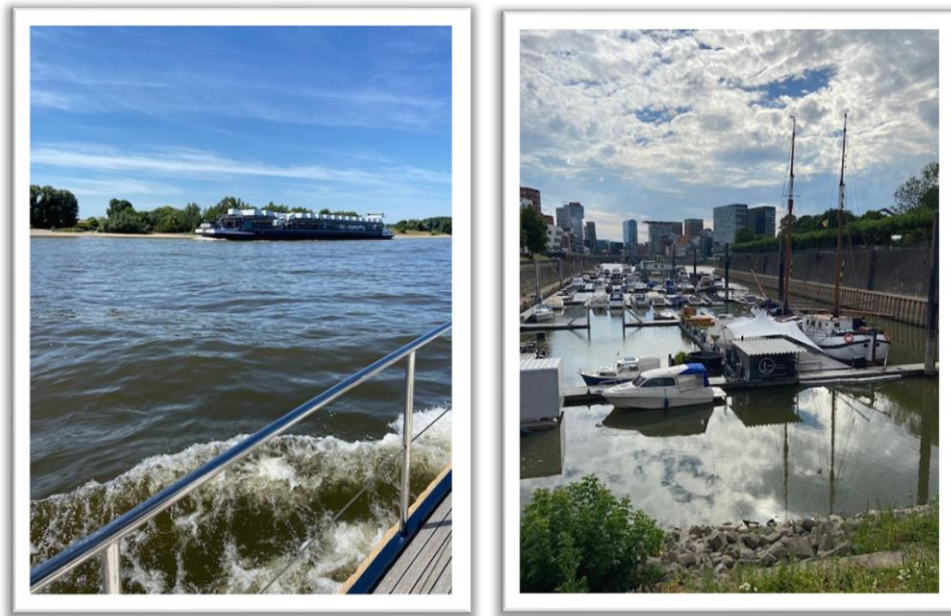
Tijdens het varen is Sabine deels bezig met home office via telefoon en laptop en ik ben aan het stuur en let op de omgeving en de ander schepen. Gezellig. 😊

Let tijdens het varen wel op de afstand naar jouw voorganger. De beroeps met hun grote schroeven verwervelen het water wel zodat er ook in/of onder het water liggende of drijvende voorwerpen rond worden gewerveld. Rhijngrond is voor een grote deel van vaste steen of kieselstenen. Plotsklaps hoorden wij een metaalachtige bonk onder de romp. Verder niks te zien, dus geen idee wat het was. Wij waren ca. 300 meter achter een vrachtschip met voldoende afstand van de oever en er was geen ondiep water volgens de dieptemeter. Het schip had wel enkele krassen onder de waterlijn aan de kiel. Dat hebben wij gezien nadien het schip uit het water werd gehaald voor nieuwe antifouling, maar dat was verder geen enkel probleem volgens Ronny en het schip onderhoudsbedrijf Mink in Grou.

De “Rheinauhafen” van Keulen is een mooie haven en wij verkennen het wijkgedeelte van de Rhijnkade met lekker eten, rustig relaxen en medemensen kijken. Het is nog steeds best weer en mooi warm. (wil je hier volgens de kaart een “halve Hahn” bestellen dan moet je wel weten dat in Keulen hiermede een halve roggebroodje met kaas en mosterd is bedoeld en geen kip!)

Marina Düsseldorf wordt het volgende doel en ook hier lopen wij lekker rond in de "Altstadt". Een Alt biertje (dat is dus geen oud biertje maar een donkere biersoort) in de brouwerijtschank "Ürigen" met een Mettbrötchen erbij is een "must" en wordt dus ook aardig door ons gevolgd.

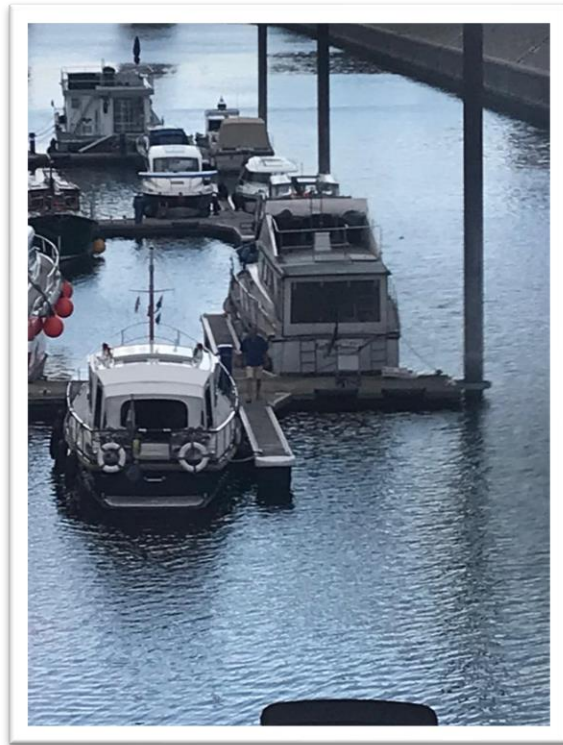

Nog lekker langs de Rhijnkade wandelen en bij de vis snack Gosch gestopt (bekent van het eiland Sylt in Noordduitsland) en dan weer relaxen en lezen op het schip. (wij hadden veel boeken meegenomen en dat lezen lukte ook wel aardig tijdens de lange tocht)

Marina Duisburg in centrumsbuurt is het volgende doel op de tocht en wij krijgen aldaar een mooie plaats in de haven. Van tevoren even bijtanken maar de dieselprijs is niet aantrekkelijk. Dus afwachten en niet tanken. Binnen 2 dagen krijgen wij om de beurt bezoek van familie en vrienden en laten wij trots ons nieuwe schip DINOS zien. Veel bijkletsen en s'avonds in een van de vele havenrestaurants lekker eten.

Wij zijn beiden in deze buurt opgegroeid en hebben de hele verbouwing hier tot aan het resultaat mee kunnen beleven jaren geleden. Van de haven ben je ook zo in het centrum van de Stadt.

De ronde gebouwen op de achtergrond zijn de “Five Boats”; kantoorgebouwen ontworpen door de Britse architect Nicholas Grimshaw.

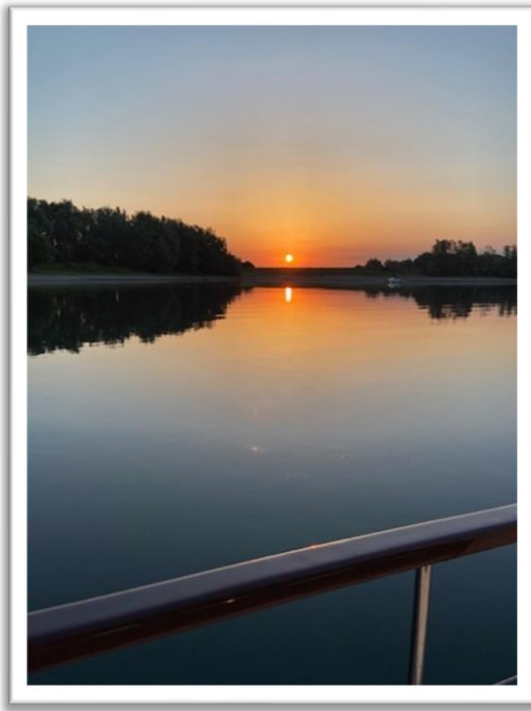
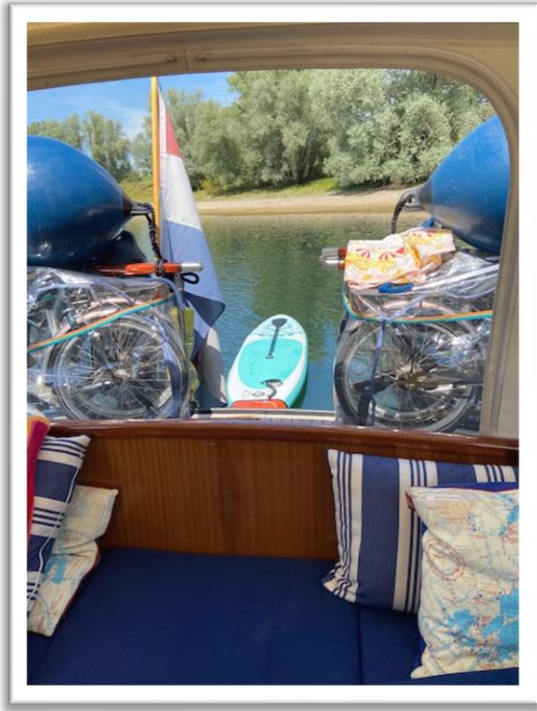
Jammer genoeg is er op een van de schepen met vaste ligplaats een bierfeest dat tot heel lang in de nacht doorgaat. Ondanks de havenregels (rust vanaf 23:00 uur), die, volgens de havenmeester, met regelmaat aan de laars worden gelapt. Een onrustige nacht dus en met beschonken mensen ga je niet in discussie.

Vanuit Duisburg varen wij binnen 4 uur naar de jachthaven Wesel. Aldaar bezoek van 2 goede vrienden die hun schoonzoon hebben meegebracht. Bijkletsen en later in het havenrestaurant eten en biertjes pakken. Leuke avond.

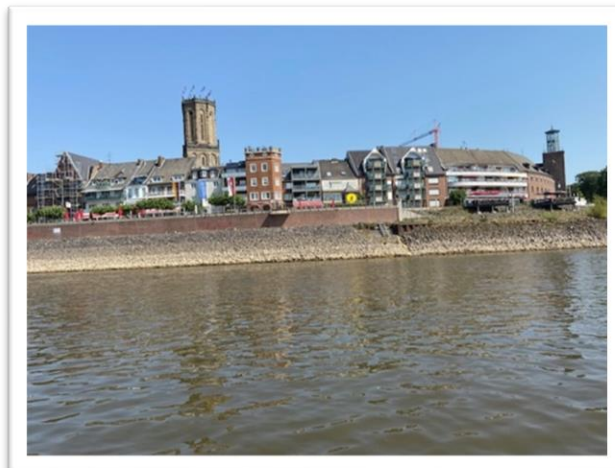
De volgende ochtend bijtanken en doorvaren naar de Mahnensee tegenover de pretpark van Kalkaar. De Mahnensee is schitterend, het is rustig en ik pomp maar het SUB op. Warm weer, warm en zuiver water. Wij genieten van de rust op het water, ons zwemplatform en de hekdouche die Ronny heeft ingebouwd. Klasse. That's life.

Alhoewel het SUB wordt mijn Sport niet. Bovendien stoort het aan boord indien opgeblazen. (inmiddels weer verkocht via marktplaats in NL)

Wij verblijven hier 3 dagen en vertrekken naar de Bijland plas bij Tolkamer o.a. langs Emmerich varend.

Emmerich aan de Rhijn

Op de invaart van de Bijland plas liggen de rode en groene boeien op het zand. Er is maar een erg small vaarwater te zien en ik twijfel of wij hier in moeten varen. Volgens telefoon met de havenmeester moet dat met diepgang 1,20 meter wel kunnen. Dus heel langzaam vanuit de Rhijn uit de stroming in het Bijland vaarwater en wij raken zomaar de zandgrond. Met ietsjes schuiven van boeg- en hekschroef komen wij wel doorheen, maar ik houd hier geen goed gevoel van over. Dat ook omdat wij in de plas op diverse plekjes nog eens tegen zandgrond aanlopen ondanks wij de groene boei volgen. Eindelijk in de jachthaven, even naar de Jumbo de boodschappen doen en weer wegwezen. De wierpot zat vol met kleine mosselen met scherpe randen. Heel langzaam weer terug naar de Rhijn gevaren, maar inmiddels met meer grondrakingen dan 3 uur geleden. Uiteindelijk toch nog losgekomen en met schuiven door het zand weer naar de uitvaart. Gewacht totdat er een grotere golf kwam door de beroepsschepen op de Rhijn en met gas de deur uit. Puuh, dat was zweten. Tevens nog een slag gehoord rond de schroef, dat was bij nader inzicht een eigen stootwil die zich heeft losgetrokken en op de Rhijn achter ons is verdwenen.

Inmiddels weet ik (zelf gemeten bij de antifouling werkzaamheden) dat de DINOS niet de volgens het boekje aangegeven diepgang van 1,15 meter heeft maar minimaal 1,25 meter bij de Schroefhak. Dus dat moet je weten, dan heb je minder problemen.

Het wordt wel steeds minder water op de Rhijn en wij vertrekken verder naar de IJssel om in het gat van de Loowaarder plas te ankeren. De invaart is ook smaal, maar nog voldoende diep, ondanks dat de IJssel inmiddels ook behoorlijk laag water heeft. Dus lekker ankeren en twee dagen rusten bij mooi weer. 42°C ondersteunt de rusttijd.

Het gaat wel weer, dus tussentijds peilen wij de anker en zien wij toch dat het schip beweegt. Dus maar een ander ankerplaats kiezen en die houdt wel het schip staande. Voor de zekerheid maar de tweede anker ook het water in. Slaapt beter. 😊

De haven van Doesburg is het volgende doel en op 22 juli ontmoeten wij aldaar per toeval de bemanning van "De Blauwe Wikel", Martijn en Jaap, net op terugvaart van een tocht naar Berlijn. Leuk bijkletsen en een borrel pakken.

De volgende dag varen we van Doesburg naar Zutphen. De oude leuke jachthaven naast het centrum is gesloten omdat je bij laag water hier niet kan binnenkomen. Dus wordt het de nieuwe jachthaven achter de oude stalen brug aan het rechter oever, de Norderhaven. Ik kan twee ligplaatsen naast elkaar reserveren bij de havenmeesteres 😊 en zodoende kunnen wij en De Blauwe Wikel bemanning nog een avond samen rondkijken in Zutphen en lekker gaan eten in de Wijnhuistoren. Het was gezellig en lekker.

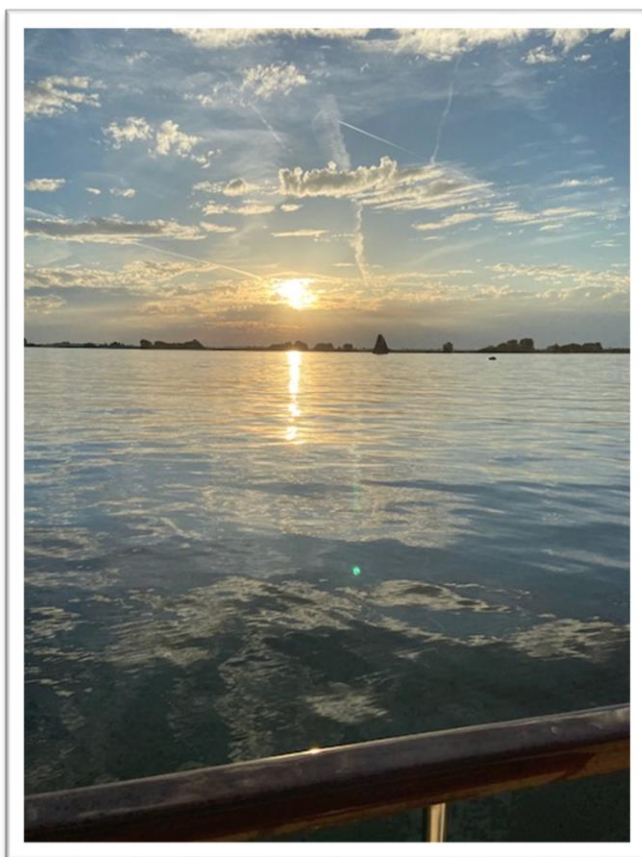

Wij gaan de volgende dag rustig door tot de jachthaven in Hattem, wel onder beperkingen i.v.m. de beroepsvaart die ook duidelijk minder water onder de kiel heeft. Maar middels marifoon is er communicatie en dus komen wij er altijd goed langs. In Hattem kan je prima wandelen en met voldoende gelegenheden ook prima vermaken. Het weer is nog steeds klasse en terrasjes zijn er ruim voldoende. Denk aan de chocoladenier!!! 😊

Op het Ketelermeer de volgende dag bij windkracht 3 tot 4 kom je wel leuke zeilschepen tegen op de weg naar Kampen. Het is altijd weer mooi om ernaar te kunnen kijken. Nadat wij iets achter de hoogte van Urk naar stuurboord afslaan richting Lemmer, wordt de wind nog krachtiger en komen de golven van achter backboord naar voren. Het schip wordt dus van backboord achter naar stuurboord vooraan door de golven geschoven en de oude Simrad stuurautomaat van de DINOS kan hier niet zo goed mee omgaan. Het handmatige sturen werkt beter in deze situatie, ook al heb je de handen vol met het stuurwiel.

Na het passeren van de sluis in Lemmer gaan wij weer afmeren aan een marrekrite MarBoei op de grote Brekken, zoals bijna 3 maanden geleden. Ondanks de wind: prachtig weer en wij beleven dan ook, met steeds meer afneemende wind, een prachtige avond. Lekker genieten.

Wij vertrekken om 10:00 uur de volgende dag en varen door tot aan de marrekrite MarBoei in de Zwarte Brekken bij Sneek. Sterk bewolkt, koude wind en 13°C. Brrr, wat een verschil met de afgelopen 3 maanden.

Wij blijven 1 nacht en varen dan door naar de jachthaven van 4Beaufort in Sneek. Dichtbij het centrum kan je hier ook prima vermaken, ondanks het weer.

(de passantenhaven is gerenoveerd en er zijn nieuwe faciliteiten voor de overnachters gebouwd inclusief 2 kleine vakantiewoningen)

Na de middag krijgen wij nog een kort bezoek van Sabine's broer, samen met echtgenote lief. Die waren 2 nachten in Harlingen en zijn nu op de rugweg naar hun huis in Duitsland. S'avonds gaan wij twee nog lekker eten in het sushi restaurant Yugo. Heel erg lekker daar!

De volgende ochtend varen wij door tot Grou en meren wij weer af in het schiphuis. All in all was het klasse en verheugen wij ons op de volgende lange tocht in 2023.

TOT SLOT

Het was ons een genoegen om onze ervaringen van een vaareis van zo'n drie maanden door Nederland, België, Frankrijk en Duitsland op te schrijven in de hoop dat andere Valkvaarders die dergelijke plannen hebben er hun voordeel mee kunnen doen.

Wij hebben in ieder geval een zeer ontspannen (op de wieren na 😎) en prachtige reis gemaakt, waar we onnomelijk veel nieuwe indrukken hebben opgedaan en veel hebben geleerd.

Vooraf een reis waarin we een deel met anderen (Bart en Rosaline) hebben kunnen varen was een positieve en inspirerende ervaring.

Een belangrijke voorwaarde was wel: een goede voorbereiding en een schip in uitstekende conditie mét AIS. Het zou enorm teleurstellend zijn als er halverwege reparaties moeten plaats vinden of als er schade ontstaat.

Wees voorzichtig en weet wat je doet zijn absolute voorwaarden.

Wijzelf kijken alweer uit naar een volgende mooie tocht!

Volkmar Kuske en Sabine Heisterkamp-Kuske.